Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1925 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 8 iulie 1955

TÎNĂRUL MEDIC

MAI SÎNT DOAR cîteva zile și studenții ultimului an al facultății de medicină vor primi diploma de absolvent. Acesta nu este un simplu act doveditor că au terminat o facultate; este certificatul lor de intrare în viață. În cele cîteva cuvinte scrise pe diplomă sînt adunați toți anii de facultate; șase ani de învățătură pentru a deveni apărătorii celui mai de preț bun — sănătatea oamenilor muncii.

Statul nostru acordă o grijă deosebită pregătirii specialiștilor în domeniul medicinii. Condițiile create pentru ca pe băncile facultății viitorii medici să-și însușească trainice cunoștințe, sînt o vie dovadă a acestui fapt. Și datoria fiecărui specialist este de a sluji oriunde și în orice împrejurări poporul care n-a precupețit nimic pentru a le crea condițiile cele mai optime de învățătură și de trai. Numai așa va fi răsplătită încrederea cu care oamenii încredințează medicilor apărarea vieții și sănătății lor.

Zilele, lunile, anii de facultate au întărit puternic în mintea tinerilor absolvenți acest adevăr despre drumul pe care și l-au ales în viață, de loc ușor, de loc neted, dar totuși frumos, un drum pe care pot răzbate numai dacă sînt hotărîți să încredințeze fiecare fibră a lor, sufletul, celor alături de care merg și-i apără — oamenii.

Tinerii noștri absolvenți nu sînt nevoiți să-și caute singuri un post sau să renunțe la profesiune pentru a-și cîștiga pîinea. Ei nu se tem că-i amenință șomajul care pîndește la fiecare pas pe mulți dintre intelectualii din țările capitaliste. Statul nostru le asigură acestora locul de muncă, cînd încă sînt pe băncile facultății.

Acum tinerii medici au primit repartizarea. Sînt trimiși la sat, într-un spital nou sau li se încredințează o circumscripție sanitară sătească. De sigur, satul nu va oferi tinerilor medici confortul orașului. Dar aceasta nu este nici un motiv ca vreunul din ei să renunțe la profesiune, să dezerteze dintr-un loc unde cu siguranță sînt așteptați cu mult interes.

Anul trecut, unii dintre absolvenții facultăților de medicină au avut momente de ezitare cînd au primit repartizarea, dar s-au convins singuri de necesitatea prezenței medicului în fiecare colțișor al patriei noastre și s-au prezentat la locul de muncă. Cîte lucruri frumoase au înfăptuit aceștia într-un singur an. Tînărul medic Danciu Constantin este bine cunoscut în regiunea Constanța, deși are numai un an de activitate. Acest an a fost însă pentru el foarte rodnic. A cerut să i se încredințeze cea mai grea circumscripție sanitară — circumscripția Crucea, raionul Hîrșova. Cu ajutorul oamenilor din sat el a reușit să pună în funcțiune dispensarul circumscripției cu staționar. El este cunoscut de oamenii din sat ca un bun medic și bun gospodar. Timp de 6 luni din anul acesta, a menținut la zero mortalitatea copiilor pînă la un an. Despre activitatea lui și a altor tineri medici s-ar putea scrie pagini întregi.

Munca medicului la țară nu este ușoară. Medicului de țară i se pun în față probleme complicate pe care trebuie să le rezolve singur. El conduce întreaga activitate sanitară și este nevoit să ia singur hotărîri, să intervină pe propria răspundere în cazurile cele mai grele de rezolvat, să opereze, să lupte împotriva epidemiilor etc. Dar ce contează toate acestea pentru un om care s-a hotărît să-și închine viața unei asemenea înalte misiuni! Aceste greutăți pot fi învinse, mai ales dacă se vor gîndi tot timpul că merită înzecit răsplătită posibilitatea ce le-a fost creată de a-și vedea visul împlinit. Apoi — așa cum spune scriitorul sovietic V. Kaverin în romanul său „Carte deschisă" — **la țară vei obține ceea ce nu vei găsi niciodată în laborator chiar dacă va fi condus de savantul cel mai genial — experiența vieții. Da, experiența vieții a cărei însemnătate omul de știință n-are voie s-o subaprecieze.**

În schimbul eforturilor mari pe care tinerii medici le vor depune în munca lor la sate, ei vor avea satisfacția că slujesc oameni minunați, din mîinile cărora iese pîinea întregului popor.

Pentru satisfacția de a cunoaște cea mai mare fericire, pentru ca fericirea lor să fie fericirea oamenilor, pentru a nu le fi rușine să răspundă la întrebarea: cum au slujit acești oameni?, tinerii medici trebuie să pornească pe drumul indicat în repartizarea pe care le-a dat-o institutul. Chiar dacă vor pleca în cel mai depărtat colț al țării, într-un sat care încă nu figurează pe toate hărțile, ei nu vor fi uitați. La sate, tinerii specialiști nu vor fi rupți de noutățile științifice în domeniul medicinii și în nici un alt domeniu al științei. Ei au la îndemînă toate posibilitățile să meargă în pas cu tot ceea ce este nou în profesiunea lor. Revistele, manualele de specialitate pe care le vor primi, sprijinul acordat de medicii cu experiență mai îndelungată din spitalele regionale metodologice, îi vor ajuta continuu să-și perfecționeze calificarea.

Ori cît de mic este staționarul pe care-l vor conduce acești medici, ei vor avea și aici posibilitatea să facă cercetări, să descopere, să lupte împotriva bolilor, să apere pînă la ultima suflare pe cei bolnavi. Principalul e numai să învețe, să dorească să știe mai mult azi decît au știut ieri, să facă mai bine azi ceea ce au făcut ieri, să învețe pe alții și să învețe de la alții care au adăugat cunoștințelor lor, experiența. Și încet, încet, prin munca lor, cu sprijinul oamenilor, staționarul se va transforma în spital modern, iar mii de inimi vor înțelege că ceea ce fac medicii este în folosul lor și nu numai că vor cere științei să-i slujească, dar ei înșiși vor sluji alături de aceștia știința.

Strîngem recolta anului 1955

Așteaptă recolta

Recepționarea și buna conservare a cerealelor din recolta acestui an preocupă îndeaproape pe lucrătorii tineri și vîrstnici de la baza de recepție din Vașcău, raionul Beiuș. Sub conducerea șefului bazei, tovarășul Traian Pat, au participat la muncile pregătitoare atît magazinerii, laboranții cît și contabila, tovarășa Iulia Buso. Astfel, după ce au curățat bine magaziile, ei le-au dezinfectat cu soluție de sodă caustică. Toate găurile prin care ar fi putut pătrunde dăunătorii au fost astupate cu smoală.

În prezent, baza de recepție Vașcău este gata să primească cerealele din recolta acestui an.

Corespondent
PAFCA ALEXANDRU

Treieră în comun

Griul întovărășirii agricole „Calea nouă" din satul Golești, raionul Focșani a crescut frumos, spicele sînt doldora de boabe. Întovărășiții prevăd o recoltă medie de cel puțin 2.000 kg. la hectar. Aceasta se datorește în mare parte și faptului că cele 20,50 hectare semănate cu grîu de toamnă au fost bine îngrijite. Plivitul s-a făcut de două ori și în acest fel griul a avut condiții bune de dezvoltare.

Peste puțin timp griul va da în pîrg. Întovărășiții din Golești vor recolta griul cu secerătorile-legători ale stațiunii de mașini și tractoare din Florești. Pentru treierarea griului, întovărășiții și-au amenajat de-acum o arie proprie. La arie ei vor avea și o bibliotecă volantă, ziare, un punct sanitar etc. Treierișul se va face în comun. Pentru ca munca la arie să se desfășoare în bune condițiuni, în fiecare zi va lucra cîte o ceată compusă din 21 membri ai întovărășirii.

Corespondent
AURELIAN AXENTE

Întrecere între comune

În părțile Moldovei, secerișul începe totdeauna mai tîrziu. Astfel, în aceste zile, pe cînd în alte regiuni ca București sau Craiova orzul se treieră, în regiunea Iași el nu e încă bun de recoltat. Continuă însă să se facă pregătiri intense de recoltare.

În comuna Deleni, raionul Vaslui, de pildă, au fost de acum fixate cele 8 arii și se lucrează la amenajarea lor. Tot utilajul agricol necesar campaniei de recoltare și treieriș este în stare bună de funcționare, iar cooperativa din comună a fost și ea aprovizionată cu seceri, coase, cărbuni pentru fierărie etc.

Pentru buna reușită a campaniei de recoltare și treieriș, comuna Deleni a chemat la întrecere patriotică comuna Minjești. Efectuarea secerișului în pîrgă, dezmiriștitul în 3 zile după seceriș, predarea la timp a cotelor datorate statului constitule obiectivele principale ale întrecerii.

Utemiștii și pionierii din Deleni s-au angajat și ei ca în această perioadă să muncească cu hărnicie și oriunde va fi nevoie, contribuind astfel și ei la terminarea în cele mai bune condiții a campaniei de recoltare și treieriș și la cîștigarea întrecerii dintre cele două comune.

Corespondent
VICTOR VASILIU

Mesajele păcii și tinereții

Privește cititorule harta. Europa, bătrînul nostru continent, străbătut de mesajerii păcii și ai tinereții. Ei sînt purtătorii Ștafetei Internaționale a Festivalului, cei ce aduc salutul tineretului din zeci de țări măreței sărbători ce va începe la 31 iulie la Varșovia.

Peste tot, Ștafeta este întîmpinată cu entuziasm de tineret, peste tot se fac pregătiri pentru primirea mesajerilor păcii. Astfel cu ocazia plecării Ștafetei din Helsinki au avut loc serbări sportive și culturale. În Franța 7 ștafete naționale se vor desfășura în timpul trecerii Ștafetei Internaționale pe teritoriul francez. În sudul Austriei se va organiza un mare turneu de fotbal iar în R. D. Germană mari manifestații sportive și culturale.

O ștafetă pornită din Anglia va străbate Franța, Elveția, Austria, Cehoslovacia și Polonia.

O altă ștafetă pornită din Helsinki, va străbate Suedia, Norvegia, Danemarca, R. D. Germană.

Din Italia pleacă o ștafetă care străbate Austria și Cehoslovacia.

Tinerii belgieni vor fi primii purtători ai ștafetei care va fi purtată prin Olanda, Republica Federală Germană și R. D. Germană.

O altă ștafetă va fi purtată de-a lungul Uniunii Sovietice.

In aceste zile tinerii sportivi din țara noastră au cinstea să poarte Ștafeta pe care au preluat-o de la tinerii bulgari. Giurgiu, București, Ploești, Cîmpina, Sinaia, Orașul Stalin, Făgăraș, Sibiu — unde a ajuns ieri ștafeta — peste tot în orașe și în sate Ștafeta a fost primită cu entuziasm de tineretul nostru. Pe traseul principal sosesc mesaje din toate colțurile țării prin intermediul ștafetelor regionale al căror traseu este figurat pe harta R.P.R. cu linii subțiri.

Ștafeta este purtată mai departe spre granița cu R. P. Ungară unde duminică dimineață va fi predată tinerilor maghiari. Aceștia o vor preda mai departe tinerilor din R. Cehoslovacă.

Să dăm patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan!

Ștafeta economiilor

IONEL nu are decît 10 ani. Într-o zi, fluturînd în mînă un ziar el a dat buzna în bucătărie.

— Mamă, mamă. Cu ce călătorește ștafeta păcii care a plecat spre Varșovia la Festival?

Și mama a căutat să-i explice în așa fel încît Nelu — cum i se spune în casă — să înțeleagă că ștafeta „călătorește" de-a lungul satelor, orașelor, că străbate capitale de țări și hotare purtată cîte o bucată de drum mereu de către alte grupuri de tineri și poate și de către copii ca el, care apoi o predau mai departe, mai departe...

Nelu însă n-a vrut să înțeleagă. „Cum să meargă tinerii, și mai ales cei mici, pe jos, atîția kilometri? Și pe lîngă toate astea să mai și fugă!"

Am aflat despre acest „mare" incident dintre mamă și fiu. În zadar am căutat să demonstrez și eu cu „fapte concrete" căci tot n-am reușit.

Am cedat în fața copilului grijuliu deși îmi mai rămăseseră fapte cu care puteam să-l conving cum se duce mai departe o acțiune pornită.

Ar înțelege el ștafeta următoare?

Dinspre București nu a alergat nici un grup de tineri către Orașul Stalin să aducă cu el vestea care în primul rînd i-a bucurat și apoi i-a pus pe picior de fapte mari pe tinerii din mai multe întreprinderi ale acestui oraș din munți.

Dar vestea despre ce a întreprins tineretul uzinelor „Clement Gottwald" din București în vederea reducerii consumului de metal la fiecare fabricat, s-a răspîndit cu iuțeala cuvîntului tipărit peste noapte.

Vestea aceasta a prilejuit mai întîi o consfătuire la uzinele „Steagul Roșu" prima de acest fel din oraș și chiar din regiune.

Astăzi întreprinderile din regiunea Stalin au lansat o chemare pentru sporirea acumulărilor socialiste peste plan. Angajamentul uzinelor „Steagul Roșu" de a da acumulări socialiste peste plan în valoare de 7.500.000 lei pînă la 23 August și 30.000.000 lei pînă la sfîrșitul anului, a fost posibil și datorită acestei acțiuni.

Comitetul U.T.M. a invitat tovarăși și oaspeți de la uzinele „Strungul".

— Aveți și voi, tovarăși, de învățat, în vreme ce noi începem o acțiune nouă.

Așa au putut fi de față la consfătuire Socaci Iuliu, secretarul comitetului U.T.M. și Marinescu Alexandru, inginer, membru în comitetul U.T.M. de la „Strungul". S-a discutat aprins. Oaspeții — după mine cei care urmau să ducă mai departe ștafeta economiilor — au ascultat numai. Tot timpul au căutat să găsească în discuții o „asemănare de specific" dar n-au găsit destul. „El fabrică autocamioane, iar noi piese pentru agricultură".

— Ei au la ce reduce consumul de metal. Autocamionul lor este mai greu decît normativul. Dar noi, de unde? — șopti Socaci inginerului.

Aș putea spune că de la ședința cu tovarășii lor, invitații au plecat fără prea mult elan. „De unde scot atît metal ca să se ridice la valoarea de fabricație a 15 autocamioane?" — gîndeau.

A doua zi însă, împreună, cei doi tineri, au dat o raită prin atelierele de la „Strungul". Au trecut pe la forjă, pe la strunguri și pe la turnătorie. Au cercetat atenți piese în formă brută și în formă finită. Purtau în ei un mare interes. Au constatat mari surplusuri și adausuri de prelucrare la unele repere. Concluzia s-a înfiripat în biroul tovarășului Mereț Ștefan, secretarul de partid. Tovarășul Mereț un om între două vîrste, priceput la oameni, a observat că tinerii totuși n-au găsit soluția.

— Uite ce cred: cei de la „Steagul Roșu" au lucrat cu cap; au atras mai mulți oameni să judece ce trebuie făcut și au aflat posibilitatea de a economisi metal în valoare a 15 autocamioane. Așa să faceți și voi.

În același timp secretarul de partid continuă să spună:

— Dar nu uitați fapta tovărășească a celor de la „Steagul Roșu". Invitați și voi la consfătuire utemiști din celelalte fabrici. Nici la noi nu trebuie să rămînă închis ceea ce o să facem. Să meargă mai departe ștafeta!

Au trecut cîteva zile pînă la ziua în care urma să aibă loc consfătuirea. Despre ea au fost informați deîndată și utemiștii de la „Ion Fonaghi".

Comitetul U.T.M. de la „Strungul" a pregătit din vreme tot materialul, așa cum văzuse că au procedat ceilalți „ca să aibă ce învăța și invitații". Au constituit brigada complexă din colective formate în fiecare secție în parte, au stabilit cine să facă parte din colectivul central, iar responsabil a fost numit inginerul utemist Marinescu Alexandru.

In discuția participanților la consfătuire s-a pus direct întrebarea: „Care sînt posibilitățile noastre pentru a reduce consumul de metal? Răspunsul cuvenit îl vom vedea.

De la „Ion Fonaghi" a venit un singur om: secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., Blendea Gheorghe. Era necăjit. Un cuvînt n-a scos tot timpul. Tehnicienii nu-i veniseră. „Auzi! Să te invite să-ți dea mură-n gură și tu..."

A doua zi era la comitetul de partid.

— Așa s-a întîmplat, tovarășe Bucur. Mai mare rușinea, tovarășe Dedu. Tovarășul Bucur Vasile, secretarul organizației de partid și tovarășul Dedu Ștefan, președintele comitetului de întreprindere au înțeles despre ce este vorba, l-au asigurat pe Blendea că vor discuta cu respectivii dar au subliniat:

— Ce s-a discutat, asta ne interesează. Să știm și noi ce facem.

Și așa, utemistul Blendea Gheorghe a adus și la el în fabrică vestea luptei pentru gospodărirea metalului.

Au urmat și aici aceleași pregătiri: studierea posibilităților, recrutarea membrilor brigăzii, numirea responsabilului și apoi consfătuirea în care s-a născut și la „Ion Fonaghi", pe aceeași temă aceeași întrebare: „Care sînt posibilitățile noastre de a economisi metal?".

Ca răspuns la această întrebare s-a luat hotărîrea ca printr-un studiu organizat să se verifice consumurile și să se stabilească consumuri specifice reale care vor da posibilitatea reducerii cheltuielilor de metal cu circa 10 la sută.

Propuneri s-au făcut multe. Majoritatea urmăresc îmbunătățirea folosirii metalului prin reducerea adausurilor de prelucrare și prin răscroirea economică a materialelor, prin lichidarea pierderilor neproductive de metal, reducerea și folosirea deșeurilor precum și prin înlocuiri de oțeluri aliate cu alte metale mai accesibile.

Tovarășul Mihail Ștefan, responsabilul brigăzii complexe, a înregistrat propunerile făcute direct în fișele pregătite din vreme. Și n-a mai lăsat să treacă timp pentru calcularea rezultatului ce se va obține pe baza primelor propuneri făcute, ci chiar în cadrul ședinței a anunțat:

— În cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților și a zilei de 23 August, începutul activității brigăzii noastre complexe îl putem marca cu angajamentul ca pe baza propunerilor făcute, pînă la sfîrșitul anului să realizăm economii egale cu prețul de cost a 291 düze pentru pompe de injecție.

Curînd am aflat și răspunsul dat întretimp chiar de cei de la „Strungul" la întrebarea: „Care sînt posibilitățile noastre pentru a economisi metalul?" Responsabilul brigăzii complexe, nu l-a trecut direct în fișe ci l-a notat mai detailat, în carnetul său de notițe. Iată ce am citit răsfoindu-l:

„Prin modificarea desenelor carcaselor pentru morile cu ciocane se va reduce cu aproape 8 kg. fontă greutatea unei singure mori — e propunerea făcută de colectivul condus de inginerul Wanyorec Constantin".

„Prin forjarea pieselor de schimb pentru tractorul K.D.-35 în matrițe în formă de pastile, înlăturîndu-se vechiul procedeu de forjare „la liber", prin folosirea dispozitivelor la confecționarea anticamerelor și prin folosirea capetelor rămase de la preforjate, se va realiza o economie de metal de aproape 11 tone, din care cea mai mare parte va fi oțel aliat. Aici se adaogă o economie de manoperă de 9.000 ore anual. Propunerea e făcută de membrii colectivului condus de comunistul Cordea Teodor".

„Prin modificarea unor piese pentru secerători, prin recuperarea capetelor de material pentru role, precum și prin alte modificări se vor realiza economii anuale de aproape 7 tone metal și peste 1300 ore manoperă. Propunerea e făcută de tînărul inginer Clinciu Constantin".

„În concluzie: angajamentul în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia și a zilei de 23 August este: economiile de metal ce se vor realiza pe baza propunerilor făcute să fie egale cu prețul de cost a 116 mori cu ciocane".

Mi-am aruncat privirea pe fereastră. De-a lungul șoselei trecea o coloană de mașini S.R.-101 în viteză de rodaj. Am numărat instinctiv 15 din ele. Gîndul m-a purtat apoi prin locurile pe unde umblasem și vedeam parcă pe cei de la „Ion Fonaghi" ambalînd 291 düze pentru pompe de injecție iar pe cei de la „Strungul" 116 mori cu ciocane, toate acestea purtînd la loc vizibil mici plăcuțe cu inscripția: „Realizat din economii de către tineretul de la întreprinderea „Steagul Roșu"... „Ion Fonaghi"... „Strungul"... în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia și a zilei de 23 August."

★

...Poate ai să citești și tu, Ionele, despre acest fapt. Nu știu dacă ai să înțelegi, dar și tinerii aceștia poartă și predau din mînă-n mînă o ștafetă: a economiilor. Este o ștafetă care acum, după ce întreprinderile industriale din regiunea Stalin au chemat la întrecere toate întreprinderile din țară pentru a spori acumulările socialiste peste plan are o și mai mare importanță. E o faptă de seamă: ea va ajuta patriei să aibă mai mult metal, să poată aloca tot mai mari fonduri pentru dezvoltarea economiei și ridicarea bunăstării poporului. Poate peste cîțiva ani te vei alătura și tu unei asemenea ștafete a noului.

N. COTIGA

Inițiativa brigăzilor complexe de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat s-a dovedit a fi fructuoasă. Colectivul condus de inginerul Wanyorec Constantin de la secția I-a metalurgică (turnătorie) de la uzinele „Strungul" a reușit ca prin măsurile tehnologice aplicate să facă o economie de oțel de circa 10 la sută din greutatea pieselor turnate. Așa cum arată și graficul, ei toarnă azi cu aceeași cantitate de oțel, o piesă în plus la fiecare 10 piese.

Pentru sporirea acumulărilor socialiste peste plan, iată cîteva din principalele căi de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat, folosite de brigăzile complexe de la întreprinderile din Orașul Stalin.

- ★ modificări la proiectarea unor repere supradimensionate
- ★ **reducerea adausurilor de prelucrare**
- ★ răscroirea și tăierea mai economică a materiei prime
- ★ *înlocuirea proceselor tehnologice mai puțin economice cu procese tehnologice mai moderne și avantajoase: înlocuirea turnării în pămînt și a forjării „la liber" cu turnarea în cochile, matrițarea etc.*

Răspund chemării colectivelor întreprinderilor industriale din regiunea Stalin

Chemarea colectivelor întreprinderilor industriale din regiunea Stalin „Să dăm patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan" a fost primită cu mult entuziasm de oamenii muncii din fabricile și uzinele regiunii Craiova.

La fabrica textilă „Independența" în cadrul grupelor sindicale au avut loc în cele trei schimburi convorbiri unde s-a dezbătut chemarea. Cu acest prilej, țesătoarea Maria Telă s-a angajat să realizeze zilnic la cele două războaie la care lucrează mai mult cu 4.000 de bătăi, să reducă prețul de cost cu 2 la sută și să îmbunătățească calitatea țesăturilor cu 3 la sută. De asemenea utemista Iulia Bălașa s-a angajat să realizeze zilnic 3.000 de bătăi peste normă.

În secția preparare filatură, comunistele Gica Constantinescu și Rada Purice, bobinatoare, s-au angajat să producă cu 29 la sută mai multe fire și să sporească productivitatea muncii cu 12 la sută. „Filatoarea Maria Leoveanu și-a propus să realizeze zilnic cu 15 kg. mai multe fire peste plan.

În ziua de 7 iulie, în cadrul grupelor sindicale și pe secții, la fabrica „Electroputere", uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie", fabricile unite „Partizanul" din Craiova, fabrica de confecții „Tudor Vladimirescu" și fabrica de țigarete din Tg. Jiu, mina Schela, șantierele navale din T. Severin și alte întreprinderi industriale din regiunea Craiova, muncitorii, inginerii și tehnicienii au discutat în cadrul consfătuirilor de producție posibilitățile lor de a contribui la realizarea de acumulări socialiste peste plan. La fabrica „Electroputere" de exemplu, responsabila de brigadă Floarea Dinuț, s-a angajat să realizeze lunar o economie de 2.100 lei la micapoliu, precum și prin valorificarea deșeurilor și să reducă la zero rebuturile la conductorii de cupru.

★

Chemarea la întrecere a colectivelor unor întreprinderi din Orașul Stalin în vederea realizării de acumulări socialiste peste plan, a găsit un larg ecou în rîndul colectivelor întreprinderilor din orașul și regiunea Iași.

Astfel, muncitorii, tehnicienii și inginerii Atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie" s-au angajat să realizeze pînă la sfîrșitul anului acumulări socialiste peste plan în valoare de 600.380 lei, din care pînă la 23 August 200.120 lei. Colectivul Atelierelor C.F.R. Pașcani s-au angajat să obțină pînă la sfîrșitul anului, acumulări socialiste în valoare de 1.702.000 lei din care 427.000 lei pînă la 23 August. La fabrica de zahăr Roman, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii, s-au angajat să dea pînă la sfîrșitul anului acumulări socialiste peste plan, în valoare de 1.331.425 lei iar la fabrica „Țesătura", colectivul s-a angajat să realizeze în contul acumulărilor socialiste peste plan, pînă la sfîrșitul acestui an, 1.000.000 lei. Asemenea angajamente și-au mai luat colectivele întreprinderilor „Moldova Tricotaje", „Victoria", „Intreprinderea 141 construcții" din Iași, I.M.S. Roman, etc.

In cinstea Congresului mondial al mamelor

LA CLUJ

Joi după amiază, în piața Libertății din Cluj a avut loc un miting al femeilor închinat Congresului mondial al mamelor.

Mitingul a fost deschis de acad. Raluca Ripan, rectorul universității „Victor Babeș", după care au vorbit în limba romînă Olimpia Arghir, artistă la Teatrul Național din Cluj, iar în limba maghiară Elisabeta Șipoș, membră în biroul comitetului regional de partid.

LA TIMIȘOARA

Peste 1.000 de femei s-au întrunit joi după amiază în sala Operei de Stat din Timișoara într-un miting consacrat Congresului mondial al mamelor.

Despre însemnătatea Congresului mondial al mamelor a vorbit tov. Iuliana Niculescu, directoarea Filaturii de bumbac „Teba".

În numele copiilor, adunarea a fost salutată de pioniera Dorina Popescu.

În încheierea adunării, s-a trimis o telegramă de salut Congresului mondial al mamelor.

LA CRAIOVA

În sala Teatrului Național din orașul Craiova a avut loc de curînd un miting consacrat Congresului mondial al mamelor.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Aneta Cristescu, președinta comisiei de femei de pe lîngă sfatul popular regional, după care tov. Ioana Popa, vicepreședinte al Sfatului popular regional Craiova, a arătat felul cum a fost întîmpinat Congresul mondial al mamelor de către femeile din regiune.

Participantele la miting au adoptat apoi un mesaj de salut adresat Congresului mondial al mamelor.

COLȚUL Festivalului

CÎND SE LASĂ SEARA

Cînd se lasă seara, munții par niște căciuli uriașe crescute din pămîntul negru ca noaptea fără lună. Bătrîneanca, pîrîiașul care face mult zgomot, pleacă tocmai de sus, de la tîmpla munților și după ce brăzdează satul Bătrîni ca un bici de apă, se pierde undeva departe. De la munte ciobanii coboară odată cu seara. Și atunci, clinchetul clopoțeilor care poartă oile spre vale, adierea de seară furișată printre frunzele cîntătoare ale pomilor, Bătrîneanca cu zgomotul ei prăvălatic și neîntrerupt, toate acestea își unesc acordurile în marea orchestră simfonică a naturii. Alteori, ciobanii coboară noaptea tîrziu. Și dacă vei privi de departe, la lumina slabă a lunii, profilul lor întunecat care se ridică pe postamentul gălbui și mișcător al turmei, valle cu gateli de basm, îți vor aminti desigur de binecunoscuta baladă în care

„se cobor la vale
trei turme de miei
cu trei ciobănei".

Oricum, la sfîrșitul săptămînii, munții rămîn aproape singuri. Ciobanii coboară de pe Gămălia, tăietorii de pădure părăsesc plaiul Dogăriei — și seara, devreme sau tîrziu, cît ar fi de osteniți, numai să se culce nu se-ndură. Vezi bine, știu oamenii ce știu. Și, mai ales, ce fac. Ies pe uliță, cîte unul, cîte doi, și lăsînd în urmă podețul subțire și tremurător de pe Bătrîneanca, se opresc în fața unei case nu prea mari, cunoscută de toți nu pentru firma roșie de deasupra ușii, pe care scrie cu litere albe Căminul cultural „Miorița", ci pentru altceva. Aici își desfășoară activitatea o echipă artistică despre care s-a dus vestea-n șapte sate. Aici poți vedea o piesă de teatru, poți asculta dialogul „Birocratul", în care colectiviștii Gheorghe Arion și Voinea Stelian se întrec întru biciuirea celor pe care și sătenii îi vor fi întîlnit cîndva în carne și oase, aici răsună cimpoiul lui moș Ion Peticilă, un bătrîn cu părul alb ca neaua, de aici au pornit minunatele cîntece din frunză pe care Florica Mîzgoi le-a dus pînă departe, la Budapesta, cînd a primit titlul de laureată a celui de al 2-lea Festival Mondial al Tineretului.

Echipa artistică a căminului se pregătește mai intens acum să întîmpine Festivalul de la Varșovia. Se fac repetiții de două ori pe săptămînă și mai de fiecare dată se învață un dans sau un cîntec nou. Doar Festivalul bate la ușă și nu-i vreme de pierdut. Să-i vezi pe cei din echipa de dansuri cum se avîntă în Sîrba Dogarului, în Focșăneasca, în Hațiga și nici n-ai să crezi că de-abia acum le-au învățat; după cum, ascultînd cîntecul „Frunzuliță foi de prun" nu vei crede poate că cei care-l cîntă sînt înșiși compozitorii și autorii lui.

Seara, coborîtorii din munți, alături de ceilalți săteni, se strîng în sala de festivități și după ce ocupă 60—80 de locuri pe scaune, pe bănci, în picioare, ascultă atenți programul nou al echipei artistice.

In cîntece și dansuri, în strigături pline de haz, care umplu sala de voie bună și de veselie, așa își petrec seara de la sfîrșitul săptămînii cei care peste cîteva ceasuri vor urca din nou pe cărarea îngustă și șerpuitoare de munte care încă mai păstrează căldura pașilor lor, de la coborîre.

Cînd se sfîrșește programul artistic, pregătit anume în cinstea Festivalului, oamenii pleacă mai odihniți și mai veseli decît au venit. Și pe drum, cu tot întunericul nopții poposesc în fața noului cămin cultural ce se construiește prin autoimpunere și muncă voluntară. Pereții lui de piatră se înalță ca niște blocuri masive spre cer, deși aici, în vecinătatea munților, ele par mici și neînsemnate. În curînd noul cămin va fi gata.

...Parcă văd prima seară în sala albă și încăpătoare a noului cămin cultural. Becuri puternice vor privi din toate părțile ca niște uriași ochi electrici. Aparatul de radio (care acum își trage seva dintr-un acumulator, ce trebuie mereu încărcat) va cunoaște prietenia binemeritată a rețelelor electrice.

Ana Nițu se va urca pe scena înaltă și roșind de bucurie și de emoție va începe să cînte ușor, temîndu-se parcă să nu spargă tăcerea de cristal a sălii:

„Foaie verde matostat
cît e muntele de-nalt
toată zăpada s-a luat.
Numai la inima mea
ce s-a pus nu se mai ia".

Apoi va sui pe scenă Gheorghe Arion, învățăcelul lui moș Ion Peticilă între ale cimpoiului, și după ce va cînta un cîntec din bătrîni se va auzi în sală un ropot de aplauze. Oamenii vor aplauda pînă la roșirea palmelor, unii vor striga poate ca acum: „Să mai cînte, să mai cînte!". Și atunci vreunul își va aduce desigur aminte de o mică istorioară care nu cu mult în urmă s-a întîmplat la Văleni.

Vălenii de Munte adună uneori pe străzile sale locuitorii tuturor comunelor învecinate ca un fluviu care-și culege afluenții în drum spre mare.

Odată, la căminul cultural de aci urmau să-și dea concursul într-o manifestație culturală închinată Festivalului de la Varșovia echipele artistice din Drajna, din Posești, Starchiojd. Ogretin și cimpoierii bătrîneni. Ultimii, mai cîntaseră la Văleni așa că cine știe ce și-or fi zis: „am așteptat noi destul data trecută pînă ne-a venit rîndul. Acu, decît să așteptăm mai bine picăm mai tîrziu". Și așa au făcut. Au „picat" mai tîrziu. In timpul ăsta, nu-ți mai spun ce era la Văleni. Sala căminului, aproape goală. Și afară, la ușă, o sumedenie de oameni.

Cei din Posești începură programul.

Au intrat cîțiva.

Cînd îi văzură pe scenă pe cei din Starchiojd, mai intrară cîțiva. Pînă la urmă s-au înduplecat aproape toți. Unii însă, nu și nu. Nu voiau să intre cu nici un preț. Doar din cînd în cînd întreba vreunul:

— Da' cimpoierii din Bătrîni unde-s?

— N-au venit.

— N-au venit?

— Nu.

— Atunci nu intrăm.

Și nu intrau.

Mai mare rușinea, auzi? Vin oamenii, cîntă, joacă — și tu să stai la ușă!

Directorul căminului din Văleni, săracul, nu știa ce să facă. Să-i alunge — ferească sfîntul! Mai bine să-i bage-năuntru. Dar bagă-i dacă poți. Trecea un timp și iar întrebau:

— Au venit?

— Nu.

— Bine!

Al dracului de bine, că numai bine nu era! Și poate că ar fi fost și mai rău dacă... Dacă la un moment dat n-ar fi apărut în zare trăsura celor din Bătrîni. Cînd au ajuns, cimpoierii au coborît primii și — repede pe scenă.

Cît despre cei de la ușă, ce crezi? Au intrat în sală de nu s-au mai văzut...

L-am rugat pe Dumitru Ciocea, un băiat îmbufnat și rușinos ca o fată mare, să-mi spună o ghicitoare de pe la ei, pe care, vorba lui — „n-o dezleagă nimeni". N-a vrut. Cică o să mi-o trimită acasă. Acum aștept. Poate mi-o va trimite. Oricum, bătrînenii știu nu numai să te-ncurce cu ghicitori, ci mai ales să le dezlege. Cîndva nu știu cînd, le-o fi spus cineva: „Ia ghiciți-mi mie, cum se poate trăi bine?" Și oamenii i-au răspuns: a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „I. V. Miciurin". Altădată, le-o fi spus: „Ia ghiciți-mi cum poate înflori activitatea artistică la noi?" Și printre altele, oamenii au construit un cămin cultural nou.

Ce vrei, ghicitori... Acum, nu știu ce ghicitoare li s-a mai spus. Știu însă c-o dezleagă bine.

Și după munca de fiecare zi, oamenii petrec o seară plăcută și odihnitoare la căminul cultural. Împreună, artiștii și spectatori, așteaptă cu nerăbdare sărbătoarea pentru care se pregătesc cu atîta însuflețire.

Se pregătesc pentru sărbătoarea tineretii, pentru că Bătrînii au devenit tineri. Și satul și oamenii.

AUREL SCWARTZ

Scrisoare deschisă unui tînăr german

Unul dintre redactorii ziarului nostru a vizitat de curînd exploatările petrolifere de la Moinești, de pe Valea Tazlăului. Intre tinerii pe care i-a cunoscut aici a fost și tînărul Adrian Drăgancea, tehnician la exploatările petrolifere în această regiune a Moldovei. Tînărul petrolist a scris o scrisoare către un tînăr german — Hans Martan Sorens, din Frankfurt — pe care l-a cunoscut cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la București din anul 1953. Publicăm mai jos această scrisoare:

★ ★ ★

Dragă prietene Hans,

Neuitate îmi sînt clipele petrecute împreună acum doi ani, la Festival. Îți amintești de plimbările noastre în grup pe malul lacului Herăstrău, de cîntecele pe care laolaltă le-am cîntat la carnaval, de discuțiile prietenești care se prelungeau pînă seara tîrziu, de visurile tinerești pe care le-am depănat împreună? Deși întîlnirea noastră a durat doar cîteva zile, toate amănuntele ei mi-au rămas adînc întipărite în memorie. Și cu toate că astăzi mii de leghe ne despart, eu mă simt la fel de legat de tine și te simt la fel de aproape, prietenul meu, ca în zilele minunate ale Festivalului. Scrisorile pe care le-am primit de la tine, darurile pe care noi le-am schimbat în acești doi ani, mi-au dovedit că și tu simți la fel, iar acest lucru m-a bucurat nespus. E un lucru minunat să simți că peste munți și ape se află oameni de care te leagă aceleași gînduri, aceleași năzuințe, aceleași speranțe de viață pașnică și fericită. Nu-i așa Hans? Vor trece anii, dar noi tot prieteni vom rămîne, în ciuda depărtării, în ciuda faptului că nu sîntem împreună.

Aș vrea să-ți spun acum cîteva lucruri și despre mine. După ce mi-am terminat școala, după cum ți-am mai scris — am venit să lucrez aici la Moinești, în calitate de tehnician. Aici se află mulți tineri ca și mine. Regiunea petroliferă de aici, din Moldova, e în plină dezvoltare și are continuu nevoie de cît mai multe cadre. Munca mea e foarte interesantă și îmi dă mare satisfacție. Imaginea concretă a utilității ei o constituie sutele de vagoane-cisternă încărcate cu petrol, care pleacă în fiecare zi către toate colțurile patriei noastre. Conștiința că în aceste cisterne se află și o părticică din munca mea, îmi dă un sentiment de mare bucurie. E admirabil să știi că munca ta folosește poporului tău, țării tale, că e menită să ducă la făurirea unei vieți mai fericite pentru cei din jurul tău. Locuiesc în unul din blocurile muncitorești nou construite aici, unde avem asigurate condițiile unei vieți moderne și confortabile. Salariul meu îmi permite să fac și economii, din care îmi cumpăr multe lucruri. Pe lîngă munca mea eu am posibilitatea să-mi continui și învățătura. Urmez cursurile prin corespondență ale Institutului Politehnic din București. Peste patru ani voi fi inginer.

Aș fi bucuros să-mi răspunzi curînd. Întotdeauna cînd primesc scrisori de la tine le citesc prietenilor mei care ascultă cu bucurie cuvintele tale. Ei te cunosc deși nu te-au văzut niciodată. Aflînd că-ți scriu, m-au rugat să-ți transmit salutările lor prietenești.

Sînt convins dragă prietene, că nu ai uitat angajamentul nostru de la Festival. Împreună cu solii întregului tineret al lumii am jurat atunci să dăm toate forțele noastre tinerești, întreg elanul nostru, cauzei apărării păcii. În ceea ce mă privește pe mine, vreau să-ți spun că azi mai mult ca oricînd acest legămînt constituie conținutul esențial al vieții mele. De pace se leagă păstrarea vieții mele însorite de azi, înfăptuirea speranțelor mele de a deveni inginer. Știu bine că și tu ai nevoie de pace. Dorința ta de a deveni medic se leagă și ea de același lucru — comun pentru toți tinerii de pe toate meridianele globului — apărarea păcii.

Merită, prietene drag, ca pentru triumful acestei cauze minunate să facem tot ce ne este cu putință!

Te îmbrățișez prietenește, al tău,

ADRIAN DRAGANCEA

Utemiștii și pionierii strîng fier vechi

Șoferul a sărit repede de la volan pentru a cerceta cauza opririi. Imediat a și găsit-o: o pană la cauciuc. Concentrat în repararea cauciucului, șoferul n-a observat că un grup de pionieri se uitau la el cum muncește și, în special, la cîteva bucăți de fier vechi care erau lîngă mașină.

Cu multă sfială Ionel, conducătorul grupei nr. 3 de pionieri din unitatea nr. 16 Lucăcești, îl întreabă:

— Nu ne dai nouă fierul acela vechi? Poate că și el a contribuit la spargerea cauciucului.

Nervos de pana de cauciuc, tînărul șofer Lifigiu Paul, din oficiul O.T.A.U. Moinești, răspunse brusc:

— Ia lăsați-mă în pace și mai bine vedeți-vă de învățătură decît să strîngeți toate ruginiturile.

Și totuși pionierii nu se descurajară. În gîndul fiecărui pionier răsunau cuvintele pline de convingere ale tovarășei instructoare și conducătoare de unitate: „Din fierul vechi se construiesc unelte noi".

★

Au trecut doar cîteva zile și pionierii din unitatea nr. 16 Lucăcești au pornit iarăși prin lunca Tazlăului să strîngă fier vechi.

Dar iată o surpriză:

În apropierea unei sonde, pionierii au observat un grup de tineri care strîngeau și ei fier vechi. Printre ei îl zăriră și pe tînărul șofer care cu cîteva zile în urmă le spusese să-și vadă mai bine de învățătură decît să pună mîna pe toate ruginiturile. Încet, pionierii se apropiară de ei. Tot Ionel, de astă dată cu mai mult curaj, îl întrebă:

— Tovarășe, cum pui mîna pe toate ruginiturile?

Puțin cam încurcat șoferul răspunse:

— Atunci eram preocupat de repararea mașinii, însă după ce ați plecat mi-am dat seama că nu trebuia să vă răspund așa. Și eu sînt utemist. Și eu am strîns de multe ori fier vechi. Acum, ca să ne împăcăm, hai să strîngem împreună fierul vechi.

Umbra înserării i-a prins pe harnicii pionieri și utemiști care se întorceau acasă după o rodnică activitate. În după amiaza acelei zile pionierii și utemiștii din Moinești au strîns 11.000 kilograme fier vechi. Și așa, în cîntec și voie bună utemiștii din toate organizațiile de bază U.T.M. și pionierii din peste 80 de unități din raionul Moinești au strîns pînă în prezent peste 380.000 kilograme fier vechi.

În această acțiune s-au evidențiat mai multe organizații U.T.M. printre care Școala profesională din Moinești, rafinăria nr. 8, Schela nr. 2 producție din Moinești etc. O contribuție însemnată au adus-o și unitățile de pionieri.

Corespondent
GORGOS PANAIT

Prima excursie a vacanței

Un tren de călători purta zilele trecute un vagon, la ferestrele căruia se bucurau din toată inima (fluturînd batiste colorate) buchete îmbujorate de fete. Vagonul venea de departe, de lîngă Dunăre, din Giurgiu și a trecut munții, purtîndu-și „încărcătura" entuziastă prin defileul Bumbești-Livezeni.

72 de eleve ale Școlii medii nr. 2 din Giurgiu, au pornit împreună cu profesoarele și directoarea școlii într-o călătorie prin mijlocul celor mai pitorești regiuni ale patriei. Închipuiți-vă această rară bucurie: să poți vedea cu ochii, ba pe alocuri să te oprești și să privești îndeaproape multe din ce ai învățat la geografie și istorie, la geologie, botanică și zoologie. Se poate spune că această excursie va rămîne în amintirea elevilor toată viața.

Trecînd prin Craiova, elevele au ascultat de la profesoara lor, Bratu Dumitra, o lecție despre trecutul istoric al orașului. La Tg. Jiu au coborît și au avut prilejul la muzeul raional să cerceteze documente din veacul al V-lea scrise pe bucăți de piele. De la Bumbești mergînd în susul Jiului au admirat calea ferată construită prin efortul atîtor tineri brigadieri voluntari și pe care acum trenul îi ducea cu repeziciune în alte locuri minunate ale țării. Apoi a venit la rînd Valea Jiului, frumoasa vale a cărbunelui, după care orașul Sibiu, cu impresionantul muzeu, Brukenthal, după aceea Făgărașul, Sinaia și Valea Prahovei.

Excursia a fost așteptată și pregătită din tot timpul anului. Niță Stela este pasionată de istorie, așa că ea a așteptat cu îndoită bucurie această excursie. Iat-o acum privind cu nesaț, pe fereastră, întipărindu-și în minte fiecare priveliște. Iată-le alături de ea pe elevele Buhan Maria, Pitilici Victoria, Bucur Valeria, care au învățat cu tot atîta sîrguință, cum se bucură acum de vacanță și de excursie.

Cum aplicăm agrotehnica

Scrisoare din gospodăria colectivă

Membrii gospodăriei agricole colective „Flamura Roșie" din satul Brateșu Vechi, raionul Filimon Sîrbu, sînt hotărîți să realizeze sporuri mari la culturile prășitoare.

Prășitorile au fost reparate și cuțitele lor ascuțite, iar sapele la fel. Din timp în timp conducerea gospodăriei și inginerul agronom controlează starea culturilor împreună cu brigadierii de cîmp Ion Frangu și Tudor Nan. De aceea am putut observa la timp că din cauza ploilor, pe sola de 29 hectare cu floarea-soarelui, se formase o crustă cît degetul de groasă, iar floarea-soarelui nu putea răsări. Unii colectiviști erau gata să întoarcă locul, însă aceasta ar fi însemnat pentru gospodărie o pierdere de mii de lei. Am plecat împreună cu tovarășul Tudor Frangu, președintele gospodăriei și i-am arătat că prin simpla spargere a crustei cu grapa stelată cultura își va reveni. Conducerea gospodăriei a luat o hotărîre tocmai în acest sens. A doua zi, 8 echipe au și ieșit la grăpat. Peste cîteva zile a plouat din nou și floarea-soarelui a răsărit, crescînd frumos și încheind rînduri de toată frumusețea. Numai pe terenul echipelor conduse de Gh. Frangu și Tudor Buescu, care n-au grăpat, floarea-soarelui a crescut mai încet.

Imediat după ploaie am ieșit la prășit. Echipa condusă de secretarul organizației U.T.M., Nicolae Buescu, a chemat la întrecere socialistă celelalte echipe.

Primii au terminat prașila la floarea-soarelui colectiviștii din echipa tovarășului Buescu Gh., urmați de cei din echipa tovarășului Frangu. Tinerii din aceste echipe ca Barbu Drăguța, Ureche N., Ivan Georgeta și alții au realizat cîte 2,80 zile-muncă în cele două zile de prașilă.

În gospodăria noastră luptăm pentru a mări procentul de ulei în semințele de floarea-soarelui. Pentru aceasta un lucru important este spațiul de nutrire. Experiențele făcute în U.R.S.S., la Saratov, arată că la un spațiu de 1200 cm^2 pentru fiecare plantă, procentul de ulei a fost de 56,1, iar la un spațiu de 5000 cm^2, de 52,2%. Echipele noastre au lăsat un spațiu mai mic spre a favoriza ridicarea procentului de ulei. Spre sfîrșitul lunii iunie, colectiviștii au executat a doua prașilă. Cultura noastră de floarea-soarelui e cea mai frumoasă din împrejurimi.

După ce s-a făcut prima prașilă la floarea-soarelui, s-a făcut bun de prășit și porumbul. Pe cele 3 sole de porumb a cîte 39 hectare, răsărirea a fost diferită: sola I avea pentru a 3-a oară porumb pe ea. Dușmanii specifici culturii sălășluiau în voie, iar buruienile înăbușeau porumbul. Sola a II-a îți făcea plăcere să te uiți pe ea — era în anul I de cultură, solul curat și rîndurile încheiate. Sola a III-a se situa la mijloc. Pe viitor vom asigura rotația culturilor astfel ca o cultură să nu revină mai mulți ani pe același loc.

Prima dată colectiviștii au prășit sola I, spre a o scoate din buruieni. Pe rînduri erau mari goluri. Am recomandat să se pună porumb la înmuiat timp de 24 ore și să se completeze golurile. Intr-o săptămînă porumbul a fost prășit. Echipa tovarășului Coman Frangu a ieșit prima în întrecere.

Colectiviștii sînt hotărîți să facă la porumb 3 prașile și polenizarea artificială, știut fiind că polenizarea ridică recolta cu 300—500 kg. la hectar.

Terminînd de prășit porumbul, colectiviștii au trecut pe cele 20 hectare bumbac. Aici se cere și mai multă atenție și iscusință. Echipa condusă de secretarul U.T.M., Buescu Nicolae, a terminat în scurt timp prima prașilă. Colectiviștii din echipa sa ca Moca Tudor, Frangu I. Duța și Buescu Nedelea au realizat cîte 3,24 zile-muncă într-o zi. Și aci, pentru a obține o producție mai mare, colectiviștii și-au propus să facă 5 prașile, ciupit și cîrnit, operații specifice bumbacului.

Pe cele 20 hectare cu fasole, echipele s-au înșirat cu și mai multă voie bună. S-a anunțat de la consiliul de conducere că la sfîrșitul etapei de întreținere a culturilor, se vor acorda în cadrul gospodăriei 3 steaguri: steagul de brigadă fruntașă, de echipă fruntașă și de colectivist fruntaș. Întrecerea e viu disputată, iar echipele brigăzii I au terminat lucrul toate odată. Din brigada a II-a a terminat prima, echipa tovarășului Gh. Buescu. În același ritm au fost prășite și culturile de sfeclă și de cartofi.

Acum un hop a fost trecut. Între două prașile colectiviștii cosesc lucerna și fînul, pregătesc cele 7 secerători-legători pentru etapa recoltării cerealelor.

Succesele dobîndite în gospodărie se datoresc îndrumării juste din partea organizației de bază P.M.R. Acum, organizația de bază P.M.R. și-a propus să analizeze temeinic rezultatele obținute și să ia măsurile necesare de îndreptare a unor lipsuri care mai există. Iată, de pildă, brigăzile au devenit o verigă importantă de producție, însă trebuie mai multă muncă cu echipele al căror rol în mărirea răspunderii personale a colectiviștilor față de producție e însemnată. Șefii echipelor, de pildă, n-au fost niciodată convocați pînă acum în consfătuiri de producție și de aceea mai sînt lipsuri în munca echipelor.

Pînă acum, timpul de la amiază era nefolosit. Organizația de bază P.M.R. și-a propus să facă în așa fel încît să aibă agitatori în fiecare echipă, care să citească articole din „Scînteia" și „Scînteia tineretului", să organizeze discuții, pe marginea activității echipei și colectiviștilor astfel ca unii care încă mai lucrează prost, ca Fragu M. din echipa a II-a a brigăzii I care lasă buruieni pe urmă, sau Negriță Ion care merge cu prășitoarea peste rîndurile de fasole, să lucreze mai atent, cu mai mult simț de răspundere.

Mobilizînd pe toți colectiviștii la muncă, îndrumîndu-i să facă lucrări de calitate, vom reuși ca gospodăria noastră colectivă să cîștige întrecerea pe care am pornit-o în cinstea Festivalului de la Varșovia și a zilei de 23 August cu cele 21 gospodării colective din raionul Filimon Sîrbu.

Corespondent
VIOREL BURLEAC

Programele disciplinelor la examenul de admitere în învățămîntul superior pe anul 1955–1956

Chimia

(Urmare din numerele trecute)

Fenomene fizice și fenomene chimice. Amestecuri și combinații chimice. Tipuri de reacții chimice, reacții de combinare, de descompunere, de substituție (exemple).

Noțiunea de element în concepția chimiei moderne. Elemente cu caracter metalic și caracter metaloidic (exemple).

Principiile de bază ale teoriei atomo-moleculare. Greutăți atomice și greutăți moleculare. Legea conservării masei. Rolul lui M. V. Lomonosov în chimia modernă. Legea proporțiilor definite. Legea lui Avogadro, volumul molecular al gazelor. Determinarea greutății moleculare a substanțelor în stare gazoasă. Sistemul periodic al lui D. I. Mendeleev. Noțiunea de valență. Formule de structură. Ecuații chimice. Punerea în ecuație a reacțiilor simple. Hidrogenul. Prepararea și proprietățile hidrogenului. Hidrogenul ca element reducător. Apa. Proprietățile apei. Apa oxigenată. Proprietățile oxidante. Peroxizi.

Soluțiile. Solubilitatea în apă a gazelor, a lichidelor și a solidelor. Exemple de substanțe practic insolubile, puțin solubile și ușor solubile. Soluție diluată, concentrată și saturată. Exprimarea cantitativă a concentrațiilor soluțiilor (procentuală și molară). Probleme referitoare la prepararea soluțiilor de concentrații diferite. Dependența solubilității gazelor și substanțelor solide de temperatură. Separarea substanțelor solide și soluții.

Oxigenul. Prepararea și proprietățile fizice ale oxigenului. Compoziția atmosferei. Lichefierea aerului. Proprietăți chimice ale oxigenului. Exemple de oxidări lente: respirația; coroziunea metalelor. Ozonul. Noțiuni de stare alotropică.

Oxizi, baze, acizi, săruri. Acizi hidracizi și acizi oxigenați. Bazacitatea acizilor. Metode de obținere a bazelor și a acizilor. Sărurile. Metodele cele mai însemnate de obținere a sărurilor. Reacții de neutralizare, substituție și de dublu schimb (exemple). Bazele teoriei disociației electrolitice. Electroliți și neelectroliți. Disociația acizilor, bazelor și a sărurilor în soluție. Cationi și anioni. Proprietățile ionilor. Electroliza.

Halogeni. Clorul. Proprietăți și întrebuințări. Compușii săi minerali. Prepararea clorului. Acidul clorhidric și sărurile sale. Bromul. Preparare, întrebuințări. Acidul bromhidric și sărurile sale. Iodul. Preparare, întrebuințări. Acidul iodhidric și sărurile sale.

Sulful. Compușii minerali ai sulfului. Proprietățile și întrebuințările sulfului. Hidrogenul sulfurat. Bioxidul de sulf. Noțiunea de catalizator. Acidul sulfuros. Trioxidul de sulf. Acidul sulfuric. Prepararea industrială a acidului sulfuric și întrebuințările sale în tehnică. Sărurile acidului sulfuros și sulfuric. Aerul. Amoniacul. Prepararea și proprietățile amoniacului. Hidroxidul de amoniu. Oxizii azotului. Acidul azotic; preparare, proprietăți, întrebuințări. Azotații. Insemnătatea azotaților în viața plantelor, în agrotehnică și în pirotehnie.

Fosforul. Compușii minerali ai fosforului. Alotropia fosforului. Acidul fosforic. Anhidrida fosforică. Fosfații și însemnătatea lor în agrotehnică.

Caracterizarea generală a grupei carbonului. Carbonul și stările sale alotropice, diamantul, grafitul și cărbunele amorf. Manganul. Cărbunele activ. Oxizii carbonului. Prepararea și proprietățile lor. Acidul carbonic și carbonații. Gazul de apă și gazul de generator.

Teoria structurii compușilor organici a lui A. M. Butlerov. Izomeria.

Hidrocarburi saturate aciclice: metanul și homologii săi. Gazele naturale. Petrolul și teoriile formării lui. Derivatele petrolului. Hidrocarburi nesaturate aciclice; etilena, acetilena. Reacția lui G. M. Cucerov. Benzenul. Alcoolii. Prepararea alcoolului metilic și alcoolului etilic. Glicerina. Proprietățile generale ale alcoolilor. Fenolul. Aldehidele: aldehida formică și aldehida acetică. Acizi organici: formic, acetic, stearic, oleic. Esteri. Grăsimi. Săpunuri. Amine alifatice și amine aromatice. Reducerea nitrobenzenului la anilină după N. N. Zizin. Intrebuințările anilinei în industria materiilor colorante. Zaharide. Monozaharide, dizaharide, polizaharide. Albumine. Proprietățile fizice și chimice ale albuminelor. Siliciul. Bioxidul de siliciu. Acidul silicic. Silicați. Sticla. Metale. Caracterizarea generală a metalelor.

Metale alcalice: sodiul și potasiul. Oxizii de sodiu și potasiu. Clorura, sulfatul și carbonații de sodiu și potasiu. Ingrășăminte potasice.

Metalele alcaline-pămîntoase. Magneziul și calciul. Stare naturală. Preparare, proprietăți, compușii mai importanți. Fabricarea varului. Cimentul. Duritatea apei și înlăturarea ei. Aluminiul. Proprietăți. Intrebuințări. Compușii mai importanți. Fierul. Stare naturală. Obținere. Principalele reacții ce au loc în cuptorul înalt. Fontele. Oțelul. Insemnătatea lor în economia națională. Compușii mai importanți ai fierului.

(Continuare în numerele viitoare)

LA ODIHNĂ

In mijlocul naturii, acolo unde pînă nu de mult huzureau cei ce trăiau din munca milioanelor de oropsiți, astăzi muncitorii din fabrici și uzine, din mine și de pe ogoare, se odihnesc avînd asigurat tot confortul necesar. Prin grija partidului și guvernului, capacitatea frumoaselor noastre stațiuni balneo-climaterice a fost cu mult mărită. In fiecare an crește numărul acelor care își petrec concediul de odihnă pe plaja minunată a mării sau în cabanele de pe povîrnișurile munților.

Iată un aspect din viața celor aflați la băile „Victoria". (fotografia 1). Mănescu Maria, împreună cu Boca Eugen, lucrător la un magazin alimentar din Oradea, Paraschiv Marin, lăcătuș la uzinele „Semănătoarea" din București, Pavel Gheorghe, mecanic la uzinele textile „Moldova" din Botoșani cărora li s-au alăturat și alții, alcătuiesc un grup vesel.

Pe frumoasele meleaguri ale Tușnadului, inginerul Dumitrache Constantin împreună cu soția și Sireteanu Constantin furnalist din Hunedoara, ambii decorați cu Medalia Muncii, petrec clipe de neuitat împreună cu alți tovarăși de odihnă, printre care se află Măndoiu Petre, artist în ansamblul C.C.S. și Dragomir Elena, casieră la o unitate O.C.L. din Giurgiu.

Desigur că nu-i puțin lucru să poți îmbina plăcerea de a te plimba cu barca și cu plăcerea de a respira aerul răcoros de munte (fotografia 2-a).

Viața în stațiunile noastre de odihnă este plină de o bogată varietate.

Inconjurați de o frumoasă priveliște Vlad Tatiana — studentă la Universitatea „C. I. Parhon", Cotaru Romulus — frezor la atelierele „9 Mai" București, Predescu Maria — legătoare la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", împreună cu alți amatori, s-au strîns în jurul meselor de șah. (fotografia 3).

Foto: **COSTIN RADU**

NU-I ÎNCĂ TÎRZIU

...Lupu Ristea năvăli pe uşă şi scotocindu-se prin buzunare scoase o hîrtie împăturită în patru pe care o desfăcu şi o aşeză pe masa secretarului netezind-o încet cu palma.

— Asta-i !

— Ce ? — întrebă secretarul organizaţiei de bază U.T.M.

— Cum ce ? Cererea. N-am spus că vreau să plec din Ghelar ? Vedeţi dac-am scris cumsecade ! Nu vreau să mă fac de rîs cu ea.

— Te-ai gîndit bine ? întrebă din nou secretarul.

— La ce să mă gîndesc ?

— La tine, la plecare, la noi toţi !

— Aa, la asta ? Da. Nu pot. Plec.

— Ce nu poţi ?

— Să mă las de... băutură.

Vorbind, părea atît de mirat de parcă ar fi spus un lucru ştiut de toată lumea şi pe care a fost nevoit să-l repete inutil.

— Şi aseară — urmă el — i-am tras o beţie ! ! !

Spuse asta însă cu părere de rău, copleşit parcă de o adîncă amărăciune.

— Băutura îi lucru dracului. A pus ghiara pe tine, te-ai dus ! Nu zic de mine, dar uitaţi-vă la Lăscuţoi şi la toată compania noastră de...

Se opri.

— Compania de ?... întrebă secretarul.

— Sii nu prea ne face cinste numele ăsta — continuă Lupu — De... beţivani, na. Ce mai vreţi ? Beţivani şi gata. Credeţi că mă dau înlături? Sînt un beţivan. Am ajus un beţivan, o... cîrpă. De la cinzeacă am ajuns la bărdacă. Aşa-i băutura — dată dracului. Credeţi că mie mi-e uşor ? N-aş vrea eu să scap, să fiu şi eu om ? Dar... Şi mai e şi Lăscuţoi. Mi-a băut aseară toţi banii care-mi mai rămăseseră de la beţia de alaltăseară.

Supărat, lăsă capul în pămînt şi asta suna parcă a reproş. O oboseală ca la adinci bătrîneţe îl copleşi, adîncindu-i cele două şanţuri din obraji.

Şi ce mîndreţe de băiat era ! Şi nu de mult tare, pentru că acum n-are decît 20 de ani bătuţi pe muchie. Dar asta a fost atunci. Atunci cînd a venit la Ghelar să înveţe meseria de miner la şcoala S.F.U., înainte de a începe să tocească pragui bodegii, înaintea prieteniei lui cu Lăscuţoiu, cu alţii, beţivi de profesie. Da, da, pe atunci încă mai vroia să ajungă miner fruntaş, vroia asta cu tot dinadinsul şi se mîndrea cu gîndul ăsta. Era şi chipeş şi isteţ. Îl mîngîiau cu duioşie şi profesorii şi fetele. Şi dacă îşi aduce el bine aminte a fost bun şi la carte. Dar ia staţi... Lupu Ristea a fost chiar fruntaş în producţie. Sigur. Îşi împlinise visul rîvnit atîta vreme chiar în perioada de practică. Şi ce mult ar fi vrut să nu mai lase din mînă titlul ăsta niciodată. Auziţi ce frumos sună : „fruntaş". Dar... a venit cinzeaca. Azi una, mîine două... — Fir-ar ea să fie de băutură ! — zise el într-un tîrziu. De patru zile n-am mai fost la lucru. Mi-am vîndut paltonul. Nu mai am nici un ban. Nu mai aveţi o ţigară ?

Şi acum vrea să plece acasă la maică-sa, la Drăgăneşti. Ce-o să facă acolo nu ştie precis. Are să risipească poate la bodegă agoniseala bătrînei colectiviste Stanca Lupu. Pe urmă... cine ştie ce va fi pe urmă ? Pentru că la asta nu s-a gîndit Lupu Ristea. Şi dacă s-a gîndit n-a putut să desluşească nimic din negura ce-i apăsa mintea.

„Nu mă pot lăsa de băutură" repetă el prosteşte o vorbă învăţată de la nu ştiu cine. Nu te trec fiori cînd spui asemenea lucruri, tovarăşe Lupu ? Nu te-ai gîndit că cel despre care vorbeşti aşa, eşti chiar tu — Lupu Ristea — cel care a fost fruntaş, cel care-şi făurise atîtea visuri tinereşti, cel care avea atîţi prieteni şi-atîta încredere în puterile lui ? Cum te-ai lăsat tîrît pe un povîrniş prăpăstios ? Mai porţi încă în buzunar un carnet de utemist, pe care primindu-l, te-ai hotărît să-l cinsteşti aşa cum se cuvine şi pe care tu azi îl terfeleşti.

Nu, nu. Cu Lupu Ristea n-a vorbit nimeni aşa şi puţini s-au muncit să înţeleagă de ce nu mai seamănă Lupu Ristea de atunci cu cel de azi.

Vinovat se face mai întîi el. N-a dat dovadă de tărie morală, de stăpînire de sine.

Ce-a făcut însă colectivul? Aici, vedeţi, se deschide o rană. Organizaţia de bază U.T.M. l-a pus de multe ori în discuţie. Şi atît. Şi n-au simţit utemiştii din organizaţia lui de bază că fiecare cinzeacă dată peste cap pe nerăsuflate de Lupu Ristea, întăreşte conturul unei pete ruşinoase din obrazul lui. Ei n-au găsit nici o metodă prin care să-l smulgă de lîngă pahar şi de lîngă şleahta lui de beţivani. Nu s-au gîndit că numai prin şedinţe într-un asemenea caz mai cu seamă nu se poate face totul.

Ei n-au înţeles că numai cu o sancţiune nu se poate îndrepta un om, nu s-au apropiat de sufletul lui, nu s-au ocupat de munca lui în producţie. Lupu Ristea de multă vreme absentează cu nemiluita din producţie. În ultimile luni a trecut de la o brigadă la alta, de la un sector la altul. Toţi ştiu că Lupu Ristea atunci cînd lucrează, lucrează din toată inima, cu toată forţa. Şi nu sînt mulţi mineri tineri care să-şi cunoască atît de bine meseria cum şi-o cunoaşte el. Lucrul acesta a trecut neobservat prin faţa organizaţiei de bază. Nimeni nu s-a străduit să-i stimuleze lui Lupu mîndria de bun meseriaş, de om, de utemist. Organizaţia de bază din care face parte Ristea nu l-a ajutat să-şi găsească un loc de muncă stabil, să se alăture colectivului sănătos de muncitori care să-l absoarbă şi să-l schimbe felul de viaţă.

Ce se mai poate face acum? Totul ! Lupu Ristea se poate îndrepta. Da, tovarăşe secretar. Nu-ţi vine să crezi ? De altfel dumneata ai lăsat de mult armele jos. Cum se poate una ca asta ? Nu ştii ce e de făcut? Recunoaşte că nici nu te-ai străduit prea mult să găseşti metodele cele mai potrivite. Ai să-mi spui: „Dar l-am chemat de atîtea ori la mine şi i-am pus în vedere, am ţipat la el !"

Şi credeai că în felul acesta el are să fie impresionat profund de situaţia în care se găseşte ! Ai să-mi spui din nou : „E prea tîrziu".

Nu e tîrziu niciodată. Dar cu cît acţionezi mai din timp, cu atît îţi este mai uşor.

Apropiaţi-vă de el şi printr-o prietenie caldă îndemnaţi-l să nu-şi înece „amarul" în paharul cu ţuică. Făce-ţi-l să-şi preţuiască tinereţea, meseria, demnitatea !

În mijlocul coloanei entuziaste de tineri cinstiţi ai patriei viaţa a rezervat un loc de cinste şi pentru Lupu Ristea.

Faceţi totul ca să şi-l ocupe !

MIHAI CARANFIL

A 134-a gospodărie agricolă colectivă din regiune

Zilele trecute, 16 familii de ţărani muncitori din comuna Adea, raionul Criş, şi-au unit loturile lor individuale şi principalele unelte de muncă formînd o gospodărie agricolă colectivă. In adunarea generală de constituire a gospodăriei, colectiviştii au hotărît ca gospodăria lor să poarte numele neînfricatului luptător pentru libertatea poporului, Gh. Doja. Colectiviştii din comuna Adea vor lucra în comun o suprafaţă de 48,50 ha. teren.

Noua gospodărie agricolă colectivă este a 134-a din regiunea Arad.

Un dar preţios copiilor

Copiii muncitorilor cooperatori din Oradea au primit zilele acestea un dar deosebit de preţios : o creşă. Clădirea nouă a creşei, înzestrată cu cele mai moderne instalaţii, cuprinde mai multe dormitoare, săli de masă, bucătărie, baie, cabinet medical, sală de joc, terasă etc. De asemenea, la dispoziţia micilor locatari se află o frumoasă grădină cu pomi.

In fotografie, clădirea creşei ; în medalion, utemiştii Tordai Ivan şi Ugron Ileana de la cooperativa „Csandaş Ianoş" din Oradea fixînd placa cu inscripţia creşei. De acum înainte, trecătorii vor şti că în această clădire se află : „Creşa Cooperativelor Meşteşugăreşti din Oradea".

Noi locuinţe muncitoreşti

In satele regiunii Baia Mare, ţăranii muncitori îşi construiesc mereu noi locuinţe moderne. In comuna Tăşnad, de pildă, în ultimii 5 ani, ţăranii muncitori şi-au construit cu mijloace proprii aproape 200 de case de locuit. In curînd, în această comună va lua fiinţă o nouă stradă : 18 tractorişti şi 6 colectivişti care au primit credite de la Banca Agricolă îşi vor construi aici noi locuinţe.

Pretutindeni, în satele regiunii se pot vedea locuinţe noi. In comuna Micula s-au construit în ultimii ani aproape 130 de locuinţe, iar în comuna Poienile de sub Munte, în trei ani au fost construite 72 de case.

Creşterea veniturilor personale ale ţăranilor muncitori creează o bază trainică pentru dezvoltarea construcţiilor de locuinţe la sate. În anii regimului de democraţie populară, în întreaga regiune au fost construite aproape 10.000 de case ţărăneşti. Cele mai multe sînt construite din cărămidă şi acoperite cu ţiglă.

In afară de aceasta, mii de alţi ţărani muncitori şi-au reparat casele. Unele calcule făcute arată că în fiecare comună din regiunea Baia Mare se construiesc anual între 10—15 case ţărăneşti.

Paralel cu construcţia de locuinţe în anii regimului de democraţie populară, în satele regiunii au fost construite peste 8.000 de grajduri pentru adăpostirea animalelor.

O seară a literaturii bulgare

Cu prilejul vizitei unor oameni de literatură din R. P. Bulgaria, la Casa Scriitorilor din Capitală, a avut loc miercuri o seară a literaturii bulgare organizată de Uniunea Scriitorilor din R.P.R. şi Institutul Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

Scriitorul Aurel Mihale, secretar adjunct al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., a prezentat pe oaspeţii bulgari V. S. Hancev, scenarist de filme şi scriitorul D. A. Stoianov. A urmat apoi conferinţa intitulată „Literatura bulgară în trecut şi azi", prezentată de scriitorul D. A. Stoianov.

Expunerea a fost ascultată cu viu interes de numeroşi scriitori.

În încheiere a rulat filmul artistic „Cîntec despre om", o producţie a studiourilor din R. P. Bulgaria.

(Agerpres)

INFORMAŢII

Joi dimineaţa a părăsit Capitala Luigi Grassi, secretar al Federaţiei Sindicale Mondiale, care a participat la şedinţa Comitetului administrativ al Uniunii internaţionale a sindicatelor muncitorilor din industria textilă şi îmbrăcăminte.

Pe aeroportul Băneasa, Luigi Grassi a fost salutat de activişti ai Consiliului Central al Sindicatelor şi ai Sindicatului muncitorilor din industria uşoară.

★

Miercuri, orchestra de muzică naţională chineză, care ne vizitează ţara la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, a dat un concert în sala Teatrului de Stat din Piteşti.

Concertul a fost primit cu căldură de publicul din localitate.

★

Miercuri seara au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Berlin, acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R., prof. Mihai Ionescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., decanul Facultăţii de biologie din Bucureşti şi Vera Bontea, şefă de sector la Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R., pentru a participa la lucrările Congresului pentru protecţia plantelor care se vor desfăşura la Berlin între 10 şi 16 iulie.

La plecare, în Gara de Nord, membrii delegaţiei au fost însoţiţi de academicieni, colaboratori ai institutelor Academiei R.P.R. şi reprezentanţi ai Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei R. D. Germane la Bucureşti.

★

Joi au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Olanda, prof. arh. Pompiliu Macovei, vicepreşedinte al Uniunii Arhitecţilor din R.P.R. arhitect şef al Capitalei şi prof. arh. Maicu Horia, membru în Biroul Uniunii Arhitecţilor din R.P.R.

Delegaţia de arhitecţi romîni va participa la lucrările Congresului internaţional al arhitecţilor, care îşi va începe lucrările la 8 iulie, la Haga. (Agerpres).

Tinerii — PRIETENI ai CĂRŢII

Printre cei ce-au îndrăgit cartea

Timp de aproape două săptămîni am călătorit prin satele şi comunele sucevene. Într-una din zile făcui un scurt popas în comuna Vama. Auzisem că pe aici curge Moldova şi doream să văd apa de numele căreia se leagă atîtea istorisiri şi legende.

Coboram pe-o cărăruie către rîu, închipuindu-mi-l pe Dragoş Vodă cutreierînd codrii munţilor după vînatul său preferat — legendarii zimbri — cînd, de undeva, dintre cîţiva brăduţi, auzii :

—Haide Iliuţă, citeşte-ne, citeşte-ne...

Trecură cîteva clipe şi, după ce unul dintre ei reluă cu glas tare lectura întreruptă, copiii începură să colinde cu gîndul prin lumea atrăgătoare a basmelor, întovărăşiţi de Harap Alb.

Aş fi vrut să-i cunosc, să stau de vorbă cu ei, cu Iliuţă, care citea cu glas curgător, nu mai puţin impresionat decît auditorii săi, dar nu îndrăzneam să le tulbur visarea. Curînd trecu un sătean care, aflîndu-mi curiozitatea, zîmbi cu înţeles şi mă îndrumă către bibliotecă:

— Du-te acolo... Ai să te minunezi. Astă iarnă, tovarăşa Aglaia nu mai pridldea... Dar şi acum...

Amînai plimbarea la apa Moldovei şi, întorcîndu-mă în sat, mă îndreptai către bibliotecă. Aici, o bătrînică aşeza în rafturi cărţile sosite cu o zi în urmă. Era bibliotecara Aglaia Popovici, care vreme de 35 de ani a muncit ca învăţătoare în comună. Mulţi dintre şcolarii ei de odinioară îşi trimit astăzi copiii la fosta lor dascăliţă, spunîndu-le : dînsa mă cunoaşte de cînd umblam ca tine la şcoală. Cere-i cărţi dintr-acelea care ştie că-mi plac. Aşa copile, dă fuga...

Bibliotecara cu tîmplele ninse, cu priviri blînde de mamă, aflîndu-mi curiozitatea, zîmbi, apoi îşi scoase ochelarii şi începu să-mi povestească :

— Am 429 de cititori permanenţi şi cu toate că biblioteca numără peste 4.000 de volume, tot nu pridldesc să-i mulţumesc pe toţi. Sosesc necontenit pachete cu cărţi noi, dar tot nu sînt deajuns. Creşte cu fiecare zi numărul cititorilor, încît deseori nu-mi ajung nici fişele. Cartea a pătruns pînă-n cea mai îndepărtată casă a comunei. Cît despre oameni, ce să vă spun ? Staţi cîteva minute şi-i veţi cunoaşte singur. Mi-e teamă că dacă-am să vă vorbesc despre ei, veţi zice că i-am ales. Mi-ar fi greu să fac acest lucru. Fiecare cititor e în felul său un om deosebit... Vorbea rar, purtîndu-şi parcă gîndurile la cititorii săi dragi. Abia termină şi pe uşă intră un băieţaş.

— Bună ziua...

— Bună ziua, măi Gheorghiţă... Are numai 8 ani, îmi spuse dînsa.

Stau de vorbă cu „flăcăiaşul" şi aflu că a terminat clasa I-a, cu media 5. E fruntaş la învăţătură şi-i fruntaş şi la citit poveşti şi poezii... Aproape că nu e zi în care să nu ia cîte-o carte nouă. Aşa şi acum. Gheorghiţă a adus „Povestea mărului" şi vrea altceva...

Bibliotecara răscoleşte rafturile, spunîndu-mi în şoaptă :

— Nu ştiu cum se face, dar greu mă descurc cu cărţile pentru copiii de vîrsta lui. A citit aproape tot ce am. Şi le-am spus în atîtea rînduri tovarăşilor de la secţia culturală a Sfatului popular regional Suceava cît şi celor de la biblioteca centrală din Cîmpulung să-mi trimită cît mai multe cărţi pentru ei...

Între timp găsi un volumaş.

— Uite măi Gheorghiţă îţi dau o carte. Citeşti tu, dar să-ţi citească şi maică-ta ca să înţelegi mai bine.

Băiatul luă cartea şi murmură: — „Căluţul cocoşat", de P. P. Erşov. Apoi s-apucă s-o frunzărească.

Aglaia Popovici nu-i de fel mulţumită că nu are îndeajuns cărţi pentru copii. Mai cată prin rafturi şi se întoarce spre el :

— Ia şi „La muzeul V. I. Lenin" — spune ea. Tu ştii cine a fost Lenin ?

— Cum să nu ştiu ? ! Lenin a fost cel mai bun prieten al copiilor, dă Gheorghiţă răspunsul, curajos, ca la examen.

Dar băieţaşul nu ia cărţi numai pentru el, ci şi pentru cei de acasă. Bibliotecara îi mai alege două volume, apoi îi dă să semneze. Gheorghiţă semnează fişa sa, a mamă-si, Licheria Licuţar şi a lui tatăsău, Cornel Licuţar. De la 1 la 18 iunie familia lor a citit nu mai puţin de 24 de cărţi şi broşuri.

Cu cărţile sub braţ, Gheorghiţă pleacă spunînd cu glas subţire un „mulţumesc şi bună ziua". Şi odată ieşit din bibliotecă — o porneşte în goană spre casă.

Ca şi ai săi probabil, e nerăbdător să citească.

La vreo cîteva minute după Gheorghiţă intră în bibliotecă o tînără de 16 ani, pe nume Viorica Axintoi. E o fată frumoasă şi vioaie, cu un chip ades întîlnit în versurile poeţilor : păru-i mătăsos şi cîrlionţat e auriu cum e spicul grîului pîrguit, obrajii-s roşii ca doi bujori, iar ochii asemenea cerului după ploile repezi de vară : albaştri şi nemărginit de adînci.

Viorica locuieşte într-o căsuţă cocoţată pe dealul Pîrîul Bărdan, cale de 3—4 km. de aici. Ea şi-a acumulat multe cunoştinţe din cărţi, pe care le-a cercetat cu dragostea şi sîrguinţa căutătorului de noi şi noi comori. Dacă-ţi plimbi privirea pe fişa Vioricăi, vei desluşi acolo că a citit în ultimele luni peste 20 de volume printre care „Mesteacănul alb" de Bubennov, „Aşa s-a călit oţelul" de Ostrovski. „Întunecare" de Cezar Petrescu, „Copilăria unui netrebnic" de I. Călugăru, romanele „Ana Karenina" şi „Război şi pace" de Lev Tolstoi, „Neamul Jurbinilor" de Kocetov, „Tăunul" de Voinychy şi multe altele.

Ea urmăreşte cu mult interes planul de producţie al editurilor şi aşteaptă cu nerăbdare apariţia noutăţilor literare.

— V-a venit volumul al II-lea din „Un om între oameni ?".

— Nu, îi răspunde bibliotecara. Dar vezi cărţile de-acolo... Cu ea, mi se adresează bătrîna învăţătoare, îmi e mai uşor. De acum are aripi. Alege singură ceea ce-o interesează, ceea ce-i mai bun...

Privesc la Viorica. Cercetează cu luare aminte fiecare carte şi ia trei, ba, nu, patru volume.

— Să mă treceţi cu „Taras Bulba" de Gogol şi „Putere fără glorie" de Frank J. Hardy. Să mai faceţi o fişă şi pentru sora mea, Ana. Cu încetul am obişnuit-o şi pe ea să citească şi azi v-a rugat să-i deschideţi fişă separată.

Şi pe fişă, neobosita bibliotecară scrie titlul romanului „Ana Karenina".

Soarele alunecase dincolo de munţi. Înserarea cuprindea întinderile. Continuîndu-mi drumul, auzii, ceva mai încolo de bibliotecă, un glas de copil ce mi se părea cunoscut. Era Iliuţă. Sta la sfat cu prietenii săi. Timpul scurt ce-l mai aveam pînă la plecare nu-mi îngăduia să aflu tot ce doream şi despre el. Pot spune că îl cheamă Ilie Cirapan şi că vrea să citească cărţi cît mai multe şi mai frumoase, aşa cum e „Coliba unchiului Tom" pe care o avea în mînă.

De altfel, aceasta e dorinţa multor flăcăi şi fete din sat care au îndrăgit luminile literaturii.

MIHAI BOTAREANU

Note de drum din R. P. Polonă (II)

Marea pasiune

Mîna zidarului, mistria şi schela fiind elementele primordiale ale noii Polonii, tot ceea ce izbeşte ochiul călătorului în această ţară are o legătură directă sau mijlocită cu procesul de creaţie. Toate greutăţile şi toate bucuriile sînt generate de acest proces ; patria genialului astronom Kopernik, descoperitorul faptului că pămîntul se învîrteşte în jurul soarelui, iar nu invers — această patrie a descoperit acum în centrul universului ei munca paşnică, roditoare, înnobilată de pasiunea omenească, sub steagul generos al fericirii.

Stîlpii cerului polonez

Priviţi harta Republicii Populare Polone. Urmărind drumul de fier de la Wroclaw la Stalinogrud vedeţi cum, începînd cam de la Opole, centrul regiunii livezilor, aglomerările industriale cresc într-o măsură neînchipuit de mare, topindu-se una în alta, lanţ neîntrerupt : turnuri de mine, clădiri masive pentru silozuri carbonifere, siluete de ţevi încolăcite în jurul furnalelor, coşuri fumegînd grav din cocserii, noduri de cale ferată unde staţionează sau fulgeră în mers vagoanele pline, încărcate cu vîrf de roadele minerale ale pămîntului negru... Închipuiţi-vă o Reşiţă întinsă pe toată lungimea Văii Jiului şi suprapunîndu-se ei, şi veţi avea o imagine a acestei Silezii binecuvîntate.

Un apus de soare măreţ şi însîngerat mi-a reliefat, într-o seară, izbucnirea prometeică a creaţiei omeneşti. Peisajul industrial se dezvăluia în toată grandoarea lui modernă, prezenţă masivă, compactă, zdrenţuită doar sus în crenelurile neregulate ale coşurilor care sprijină bolta cerească. Vecine Stalinogrudului, făcînd aproape corp cu el prin unităţile industriale răzleţite, iată marile centre Sosnowiec, Chorzow, apoi Bytom, Zabrze, Gliwice, cetăţi industriale care însumează milioane de locuitori, cetăţi într-ale căror geamuri afumate se răsfrîng ziua, din afară, incendiile soarelui, iar în timpul nopţii, ca o ripostă cutezătoare adusă astrului, apar pe aceleaşi geamuri reflexele orbitoare ale topirii oţelului. Oraşe cu clădirile pudrate de funingine. Cetăţi puternice, socialiste, ridicînd spre cer coşuri ce fumegă zi şi noapte, dîh-duh, dîh-duh, în cadenţele egale ale timpului. N-am stat să număr coşurile, erau prea multe împrejur, la nord şi la sud, la est şi la vest, dar senzaţia că cerul se sprijină pe vîrfurile lor era atît de puternică, atît de pătrunzătoare, încît îmi închipuiam că, rupîndu-se o singură asemenea coloană enormă, un singur coş de fabrică, s-ar prăbuşi o parte din tăriile albastre, ca prin imensa spărtură ivită să se verse torenţial focurile ucigătoare ale soarelui sau, dimpotrivă, să pătrundă frigul mortal al vidului interplanetar.

L-am cunoscut pe Wolny Aloisz, unul din cei care, prin munca lor în marile centre industriale, susţin cerul noii Polonii. E un tînăr contramaistru la furnalul B al combinatului Hutta Kosciusko. Tot ce se află în jurul său ţine de domeniul proporţiilor vaste : combinatul ocupă o suprafaţă de circa 10 km^2, capacitatea unei singure încărcături de furnal este de zeci de tone şi fiecare bloc de fontă cîntăreşte între 5—7 tone. Toată trepidaţia enormă a combinatului : lătratul sacadat al ciocanelor pneumatice care sparg zgura de la gura cuptoarelor eliberînd oţelul ; macaralele care huruie trecînd în zbor planat de-a lungul halelor ; tremurul luminos al văzduhului în faţa formelor proaspăt umplute ; dansul precis, reglat matematic, al şerpilor incandescenţi, tot mai lungi, tot mai subţiri, pe valţurile neodihnite; vuietul laminoarelor speciale care prefac aceşti şerpi în grinzi curbe pentru armătura metalică a minelor; forfota raţională a muncitorilor preocupaţi să reducă timpul de elaborare a şarjei — toate, toate se oglindesc în privirile lui Wolny Aloisz, tehnician tînăr, dirijor necontestat al fontei pe care o moşeşte şi o supraveghează din cabina sa de comandă, în faţa a vreo două duzini de manometre de tot felul. Privirile ochilor cenuşii au prestigiul cunoştinţelor calificate, ca şi nu ştiu ce putere tăinuită, izvorînd probabil din creşterea rezistenţei materialului uman pe măsura schimbării compoziţiei sale : tot mai puţine vestigii ale trecutului de robie, tot mai mulţi indici ai viitorului socialist.

Wolny Aloisz dobîndeşte 2000 de zloţi pe lună şi bucuria incomparabil mai mare a creaţiei sale.

Cîmpuri verzi, voi, neuitate cîmpuri !

Peisajul se poate schimba, oamenii pot fi mereu alţii, dar sentimentul care îi leagă de munca eliberată este acelaşi. El scaldă interior toate acţiunile celor ce muncesc şi dă naturii însăşi o frumuseţe nouă, gravă, tulburătoare. N-am să vă pot uita, o, cîmpuri verzi dintre Wroclaw şi Swidnica, cîmpuri paşnice, arate în tihnă, străbătute în toate sensurile de tractoare şi de plugurile trase de vite, cîmpuri verzi încinse de brîul de un verde mai întunecat al pădurilor îndepărtate, cîmpuri verzi presărate cu tufe gingaşe de lămîiţă şi cu meri înfloriţi care însoţesc şoseaua şerpuitoare pînă la apropiata graniţă a Cehoslovaciei. Ce surprins am fost văzîndu-vă, cît de mult mi-au bucurat ochii colinele Sobotka — ce veselie naivă m-a cuprins traducînd în romîneşte numele lor : „Sîmbăta mică" — cît de familiară mi-a fost apa care şerpuieşte de-a lungul pămînturilor voastre, Bystrzyca, a cărei grafie străină n-a putut să-mi alunge din minte Bistriţa noastră moldovenească ! Cîmpuri verzi, odihnitoare, dintre Wroclaw şi Swidnica, voi cîmpuri liniştite în ale căror ierburi seva urcă din sîngele vărsat de ostaşii Mariei Thereza şi cei ai lui Frederic al II-lea, ciocniţi aici într-o bătălie grozavă în urmă cu 200 de ani, încleştarea Austriei şi a Prusiei pentru stăpînirea Sileziei, pămînt polonez ! Poate tocmai de aceea verdele cîmpului este atît de crud ; sîngele unor oameni care n-au ştiut de ce mor a hrănit pămîntul. De atunci pămîntul e dornic să se îmbete numai de soare, de ploaie, de vînturi — şi fiecare firicel în care zvîcneşte viaţa cere pace, în cîmpurile verzi din Wroclaw şi Swidnica.

Dincolo de Swidnica, aproape de Walbrzych, se află ogoarele uneia din cele 9720 de gospodării colective din Polonia. Pe 333 hectare de pămînt, 42 de familii, întreaga populaţie muncitoare din gromada Szczawienko cunoaşte relaţiile de producţie ale socialismului, belşugul care le însoţeşte sporind de la un an la altul, sentimentul încrederii în ziua de mîine, ca şi strădania de a pătrunde cu ajutorul ştiinţei în intimitatea proceselor naturii, de a le studia, de a le perfecţiona.

Nu pentru că ar fi lipsite de semnificaţie sau de poezie trec peste datele care consemnează exact toate acestea — cifrele despre producţia-record de lapte a vacilor, rasele acestora, cantitatea de carne dată de porci, numărul şi producţia stupilor, beneficiile aduse de seră şi grădina de zarzavaturi. Sînt cifre şi date care ar face cinste gospodăriei. Dar mai importante mi se par dragostea şi modestia cu care le rosteau preşedintele Nowicki, grăjdarii, stuparii, şi grădinarii, precum şi două dintre lucrurile care mi-au încălzit sufletul acolo, la Szczawienko.

După ce, întrebărilor, privind ziua-muncă şi roadele ei, li s-au dat răspunsurile cuvenite, după ce am aflat că la căminul cultural biblioteca trăieşte intens, echipele de teatru şi filmele vin cu regularitate, după ce am ascultat întîmplări vesele petrecute la ultimele baluri şi am luat cunoştinţă că întreaga activitate culturală a colectivei e patronată de o fabrică de sticlă din Walbrzych, am aflat întîmplător „amănuntul" că în această parte a ţării, în Silezia de jos, sînt 8 naşteri înregistrate în fiecare oră! În fiecare ceas, 8 oameni vin pe lume, salutînd ascuţit, cu putere, viaţa, „căci din toate părţile Poloniei au venit oameni tineri, sănătoşi şi iubeţi", spune cu zîmbet preşedintele gospodăriei pe care am uitat să-l întreb dacă este şi el, tată. Probabil. Aşa dar, 8 cetăţeni apar în fiecare ceas, hărăziţi să crească în pace, învăţaţi să iubească pacea şi să fie gata să o apere. Să trăiască dar părinţii tineri, sănătoşi şi iubeţi din Silezia de jos !

Al doilea lucru vrednic de atenţie este ilustrata pe care ne-a oferit-o preşedintele Nowicki la plecarea noastră. O carte poştală ilustrată. Înfăţişează un spic enorm, spic de grîu înfrăţit, spic mustăcios, cu boabe mari, îndesate, superbe. Dedesubt scrie: *Grîu miciurinist 1952. G. A. C. Szczawienko.*

Nu e decît o simplă ilustrată. Dar vă daţi seama că atunci cînd *fiecare* gospodărie agricolă colectivă poloneză va putea arăta lumii *propriile* sale ilustrate înfăţişînd grîul *ei* miciurinist, atunci în Polonia socialismul va fi fost înfăptuit ? Vă daţi seama ?

Să trăiască dar grîul înfrăţit din Szczawienko !

Pentru cei de pe mare

Mi-e greu să zugrăvesc emoţia pe care am resimţit-o cu prilejul unei plimbări de cîteva ore pe Marea Baltică. Scrisesem cîndva despre valurile pe care treceam acum. Pluteam cu „Barbara", un vas mic pentru cursa litoralului, şi mă gîndeam la „Plehanov" al nostru şi la istoria sa eroică.

„Barbara" a înscris o coardă între Gdynia şi Hel, centru pescăresc la capătul unei lungi şi înguste limbi de pămînt, în partea de vest a golfului Gdansk. Am avut şi satisfacţia unei foarte mici, neînsemnate agitaţii a mării sub ploaie — în nici un caz o furtună pe Baltica, valurile ei nu-s nici mai negre, nici mai albastre decît cele care scaldă ţărmul Constanţei noastre.

La Hel, pescarii care încarcă sute de lăzi, presînd între sare şi gheaţă peştii destinaţi fabricilor de conserve, ofereau bucuria zîmbetului lor larg atunci cînd, cu plăcerea şi interesul cunoscătorilor, au examinat îndelung un somn de 1 metru, pescuit proaspăt. În larg, bărcile pescăreşti ies lunecînd rapid, săgeţi fine pe orizontul nemărginit; vasele militare le vin în ajutor, trag cu tunul marin, şi pe suprafeţe largi, peştii osîndiţi, ucişi de suflu, formează o recoltă bogată. Vapoarele trec mereu spre porturi, puncte negre ce cresc din zare, cu oboseala miilor de leghe străbătute, cu mulţumirea că şi-au atins, însfîrşit, ţinta.

În Casa Marinei din Gdynia (o enormă ancoră de bronz îi străjuieşte intrarea) aceste drumuri ale vaselor sînt clar desluşite pe hărţi, punctate de pavilioanele alb-roşu, drumurile prin lume ale fiilor Poloniei. Camerele spaţioase şi totuşi intime, restaurantul elegant, mobilierul de lux, parchetul sclipitor, covoarele moi, machetele şi simbolurile marine primite din toată lumea, dispensarul perfect utilat şi clubul înzestrat cu tot ce-ţi trece prin minte, de la şah la biliardul chinezesc, — pentru cine sînt toate acestea ?

Pentru cei de pe mare.

Cînd portului i se anunţă apropiata sosire a unui vas, soţiile sau alte rude apropiate ale membrilor echipajului sînt înştiinţate. Prin radio sînt înştiinţate. „Soseşte vasul X; soseşte soţul dumitale". Şi astfel, iubitoarele neveste vin aici, din oraşele lor îndepărtate poate. Vin aici, la Casa Marinei, devenită căminul lor pentru cele cîteva zile, pînă cînd, vasul ridică din nou ancora. Vreţi să ştiţi cumva care sînt condiţiile ? Preţurile sînt minime, pentru casă şi masă. Minime. Pentru că aici nu este vorba de bani ; aici este vorba de dragoste. Semnînd în cartea de impresii, un tînăr marinar celebru din zilele noastre a adus Casei Marine din Gdynia omagiul umanităţii luptătoare pentru evaluarea omului nu în bani, ci în dragoste, răsplată cinstită a muncii creatoare.

Numele său este Henry Martin.

Două afişe — un text

Obişnuit, cînd vorbesc despre creaţie, mulţi o înţeleg numai pe cea artistică. De fapt, aceasta din urmă nu ocupă întreaga sferă a cuvîntului. Dar cînd este vorba într-adevăr de creaţia artistică, atunci ce limpede devine totul !

E dureros să amintesc doar în treacăt de frumuseţea arhitectonică a Cracoviei, unul din oraşele salvate de ruină numai datorită iscusinţei strategiei sovietice, care a strîns acolo într-o pungă unităţile militare fasciste pînă cînd le-a sleit forţele, silindu-le să se predea. Oraşul acesta prezintă o *frumuseţe în masă*, prin străzile, casele, porţile sale; istoria vorbeşte trecătorului în fiecare metru pătrat de zidire. La Wawel, fostul palat al vechilor regi ai Poloniei, vizitatorul nu ştie cum să-şi reţină mai bine răsuflarea în faţa uluitoarelor sculpturi în lemn, executate între 1477 şi 1489 de către Wit Stwosz ; coboară reculeş în faţa mormintelor marilor poeţi Adam Mickievicz şi Slowacki, mai slăvite decît toate pietrele funerare ale regilor la un loc; înmărmureşte în faţa catedralei Maria din piaţa oraşului, monument cu piatră patinată de timpuri, cu temeliile în stilul roman al începuturilor creştinătăţii şi continuată mai tîrziu, după năvălirile tătare, în stil gotic, catedrală în ale căror turnuri asimetrice un bătrînel, respectînd tradiţia, cîntă dintr-o trîmbiţă de alamă cîteva măsuri străvechi, din ceas în ceas, în toate cele patru puncte cardinale : la 12 ziua, cîntarea bătrînului şi chiar paşii săi tîrşiţi în turn se aud la radio. Frumoasele fete cracoviene, studente la Institutul de arte plastice nu ostenesc, cu carnetele de schiţe în mînă, în faţa altui şi altui colţ al oraşului. Şi oare cum ai putea să osteneşti în faţa geniului accesibil ?

Pretutindeni arta e biruitoare, sfidînd, cu ajutorul păcii, rugina veacurilor. Pacea lumii naşte şi arta poloneză actuală, frumuseţea şi diversitatea ei; voi da un exemplu mărunt despre diversitate.

La expoziţia „Afişul polonez" deschisă permanent la Varşovia, între sute de opere vădind înalta măiestrie a graficienilor şi puterea de expresie a acestui gen, foarte preţuit şi popular — se numără şi afişele semnate, unul de Olejniczak Ian, iar celălalt de Zbigniew Kaja. Textul e acelaşi, în ambele afişe : „Vizitaţi ZOO". Leul înfăţişat de Zbigniew e fioros, atrage prin forţă, sălbăticie şi mister; alături e profilat un tigru. Olejniczak, dimpotrivă prezintă un leu glumeţ, zîmbitor aproape, un prieten care cheamă copiii să vină, fără teamă, la grădina zoologică; un şarpe inofensiv înscrie cuvîntul „ZOO" cu trupul lui.

Cele două viziuni creatoare nu vorbesc oare de la sine ?

Şi, însfîrşit, un singur lucru încă. În capitala Poloniei, în faţa palatului Ştiinţei şi Culturii, în timp ce se lucra la şantier, mîini grijulii au învelit trunchiurile arborilor tineri, abia sădiţi, în pînză protectoare. Praful şantierului nu i-a vătămat astfel. Ca nişte copii au fost îmbrăcaţi arborii tineri de pe bulevardul Marszalkowska, din faţa palatului; şi, dacă te gîndeşti bine, aici este tot setea cea mare a creaţiei, izvorul tuturor valorilor adevărate, pasiunea ce străbate prin toate furtunile.

ŞTEFAN IUREŞ

Deschiderea Congresului Mondial al Mamelor

LAUSSANNE 7 (Agerpres). — Corespondenţă specială.

Joi s-a deschis la Loussane Congresul mondial al mamelor.

Imensa sală de la Cometoire Suisse, unde se desfăşoară lucrările Congresului, este drapată în albastru şi ornamentată cu toate drapelele ţărilor participante.

Doamna Lindeman, secretara comisiei de pregătire a Congresului propune prezidiul Congresului din care să facă parte femei din oraşele martire ale ultimului război mondial.

Prezidiul ales în frunte cu doamna Eugenie Cotton, preşedinta Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor, îşi ocupă locul la tribuna Congresului. În prezidiu se află Stela Enescu, preşedinta Comitetului Democrat al Femeilor din Romînia.

Din prezidiul Congresului fac parte reprezentante ale mamelor din Japonia, Franţa, Italia, Uniunea Sovietică, Cehoslovacia şi alte ţări.

Urmează o scenă emoţionantă: un grup de copii elveţieni se urcă la tribună cu uriaşe buchete de flori pe care le înmînează delegatelor.

Eugenie Cotton declară apoi şedinţa deschisă.

Vorbeşte în numele femeilor elveţiene, salutînd congresul doamna Violete Saillant, preşedinta Asociaţiei Populare de intrajutorare familială.

Se urcă în tribună doamna Cotton.

„Salut, a spus ea, această întîlnire a femeilor de toate vîrstele şi rasele dintre care unele au venit de la mare depărtare pentru a-şi apăra copiii împotriva războiului şi de a lupta pentru dezarmare şi prietenie între popoare. Cîte sacrificii au făcut aceste femei şi de cîte primejdii au fost ele adesea ameninţate pentru a participa la această mare întîlnire a dragostei materne !...".

Ea a făcut apoi un tablou impresionant al situaţiei internaţionale actuale arătînd felul în care influenţează asupra mamelor şi a copiilor lor. Doamna Cotton arată de asemenea responsabilităţile şi sarcinile care revin femeilor în aceste împrejurări. Preşedinta Federaţiei Internaţionale Democrate a Femeilor subliniază că mamele nu pot suporta bilanţurile îngrozitoare ale războaielor.

Eugenie Cotton a enumerat apoi numeroase mesaje de salut primite de Congres printre care din partea lui Irene Joliot-Curie (Franţa), O. B. Lepeşinskaia (U.R.S.S.), Sun Ţzin-lin (China), Amrit Caur (India) şi numeroase alte activiste de seamă pe tărîm social. În mesajul ei, regina Elisabeta a Belgiei salută iniţiativa convocării Congresului mondial al mamelor şi se pronunţă împotriva pregătirii unui război atomic.

Eugenie Cotton a dat citire unei scrisori a unei femei simple din New York în care se spune printre altele că „sentimentele tuturor femeilor îndeosebi ale mamelor sînt împotriva războiului pentru apărarea păcii în întreaga lume".

Eugenie Cotton a cerut delegatelor să elaboreze un punct de vedere unic în cadrul acestui Congres şi să aducă acest punct de vedere la cunoştinţa apropiatei conferinţe a şefilor guvernelor celor patru puteri, precum şi tuturor parlamentelor şi guvernelor.

Eugenie Cotton şi-a încheiat discursul în aplauze furtunoase. Şedinţa a fost apoi declarată închisă urmînd ca lucrările să continue după amiază.

Prietenia de nezdruncinat a popoarelor polon şi german

VARŞOVIA 7 (Agerpres). — P.A.P. În seara zilei de 6 iulie, în marea sală a sporturilor „Gwardya" din Varşovia a avut loc o şedinţă festivă consacrată celei de a 5-a aniversări a semnării acordului cu privire la frontiera de stat germano-polonă.

În cadrul şedinţei J. Cyrankiewicz a rostit o cuvîntare în care a arătat că acordul cu privire la frontiera de stat germano-polonă constituie un factor din cei mai importanţi pentru întărirea prieteniei dintre popoarele Poloniei şi R.D. Germane.

Otto Grotewohl a rostit o cuvîntare arătînd că în trecut relaţiile dintre popoarele polon şi german erau dominate de vrajbă şi animozitate şi că datorită victoriilor Armatei Sovietice care a zdrobit hoardele hitleriste, în aceste relaţii s-a produs o cotitură istorică.

★

BERLIN 7 (Agerpres). — A.D.N.

La 6 iulie a avut loc la Berlin un mare miting consacrat celei de a 5-a aniversări a semnării acordului cu privire la frontiera de stat germano-polonă. Mitingul a fost organizat de Consiliul Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate.

Mitingul a fost deschis de H. Segewasser, preşedintele Biroului Prezidiului Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate.

S-a dat apoi cuvîntul lui O. Nuschke. Stabilirea frontierei germano-polone pe Oder-Neisse, a spus el, contribuie nu numai la întărirea relaţiilor paşnice şi prieteneşti dintre Republica Populară Polonă şi Republica Democrată Germană, ci întăreşte totodată cauza păcii şi securităţii în Europa.

A urmat la cuvînt B. Bierut, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Polone.

B. Bierut a arătat că între Republica Populară Polonă şi Republica Democrată Germană s-au statornicit relaţii cu adevărat prieteneşti.

Primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a R. P. Chineze

Raportul lui Li Fu-ciun

PEKIN 7 (Agerpres). — China Nouă transmite o expunere a raportului lui Li Fu-ciun, loctiitorul premierului Consiliului de Stat şi preşedinte al Comitetului de Stat al planificării de pe lîngă Consiliul de Stat al R. P. Chineze, cu privire la primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a R. P. Chineze. Acest raport a fost prezentat la sesiunea Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină. Li Fu-ciun a anunţat că volumul întregii producţii industriale a Chinei în primul cincinal, care se termină în anul 1957, va creşte în expresie valorică cu 98,3 la sută, iar volumul producţiei industriei moderne — cu 104,1 la sută.

Li Fu-ciun a arătat că principalele sarcini în perioada cincinalului sînt următoarele: concentrarea principalelor eforturi pentru construirea a 694 mari obiective industriale, dintre care principalele sînt cele 156 de obiective ce se construiesc cu ajutorul Uniunii Sovietice şi care constituie temelia industrializării socialiste a Chinei; dezvoltarea cooperativelor agricole de producţie, în care proprietatea este în parte socializată şi dezvoltarea cooperativelor de producţie meşteşugărească, care constituie temelia transformării socialiste a agriculturii şi industriei meşteşugăreşti; transformarea unei mari părţi a industriei şi comerţului capitalist în diferite forme de capitalism de stat în conformitate cu condiţiile concrete şi crearea în acest fel a unei baze pentru transformarea socialistă a industriei şi comerţului particular.

Raportorul a citat date ilustrînd creşterea pe care o va înregistra producţia în principalele ramuri industriale pînă în anul 1957 în comparaţie cu anul 1952.

Caracterul socialist al dezvoltării industriale a Chinei, a spus Li Fu-ciun, se vădeşte prin faptul că producţia industriei de stat va creşte în cursul celor cinci ani în expresie valorică cu 130,1 la sută, iar pînă în anul 1957 partea producţiei întreprinderilor industriale de stat, cooperatiste şi mixte de stat — particulare va creşte în expresie valorică atingînd 87,8 la sută din întregul volum al producţiei industriale ; în acelaşi timp, partea producţiei întreprinderilor industriale particulare va scădea pînă la 12,2 la sută, iar majoritatea dintre ele vor executa comenzi pentru stat.

Potrivit prevederilor primului plan cincinal, a spus în continuare Li Fu-ciun, producţia mijloacelor de producţie va creşte cu 126,5 la sută, iar producţia mărfurilor de consum — cu 79,7 la sută. Ca urmare a acestui fapt, partea producţiei mijloacelor de producţie din producţia industrială totală va creşte de la 39,7 la sută cît era în 1952 la 45,4 la sută în 1957.

Primul plan cincinal prevede construirea a 1.600 de mari obiective, dintre care 694 sînt obiective industriale, celelalte revenind agriculturii, plantaţiilor forestiere, construcţiei de sisteme de irigare, transportului, căilor de comunicaţie, poştei şi telecomunicaţiilor etc. Totodată, în această perioadă urmează să se construiască peste 6.000 de obiective mai mici.

Volumul global al producţiei agricole şi al producţiei auxiliare săteşti va spori în cursul celor cinci ani în expresie valorică cu 23,3 la sută.

Cooperativele agricole de producţie — singura cale pentru transformarea micii gospodării ţărăneşti — au devenit baza dezvoltării producţiei agricole în anii primului cincinal. Pînă în 1957 din cooperativele agricole de producţie vor face parte o treime din toate gospodăriile ţărăneşti din China.

In cei cinci ani vor fi create 91 de noi gospodării de stat mecanizate şi 194 de noi staţiuni de maşini şi tractoare.

In domeniul construcţiilor de irigaţie, în cei cinci ani vor fi amenajate 13 mari lacuri de acumulare.

Li Fu-ciun a declarat că cu ajutorul nemijlocit al Uniunii Sovietice; China va începe în acest cincinal lucrări în vederea folosirii în scopuri paşnice a energiei atomice în economia naţională.

Potrivit planului cincinal, numărul celor încadraţi în cîmpul muncii va creşte în total cu 4,2 milioane, persoane iar salariul mediu al muncitorilor din fabrici şi uzine şi al funcţionarilor din instituţii va creşte cu 33 la sută.

Înfăptuirea primului plan cincinal, a declarat Li Fu-ciun, va aduce uriaşe schimbări în economia naţională a Chinei.

China, a declarat raportorul, este o ţară imensă cu condiţii complexe. Economia ei naţională a fost de la început foarte înapoiată. De aceea, industrializarea socialistă şi transformarea socialistă în China constituie o sarcină gigantică care cere o perioadă de timp relativ îndelungată. În actualele condiţii din China înfăptuirea ei va necesita aproximativ 15 ani, fără a socoti perioada de refacere de trei ani. După cum a arătat preşedintele Mao Ţze-dun, noi vom putea construi în linii mari societatea socialistă probabil în 15 ani de muncă intensă şi construcţie energică, dar pentru construirea unei ţări puternice cu un înalt grad de industrializare socialistă va fi nevoie de decenii de eforturi, să zicem de 40 sau 50 de ani sau de întreaga a doua jumătate a acestui secol.

Li Fu-ciun a arătat că ajutorul sincer, dezinteresat şi frăţesc al Uniunii Sovietice constituie un factor important pentru China în înfăptuirea construcţiei economice planificate.

Apreciind succesele realizate în anii 1953 şi 1954 — primii doi ani ai planului cincinal, Li Fu-ciun a adus la cunoştinţa deputaţilor că în cursul acestor doi ani planurile au fost îndeplinite cu succes.

Li Fu-ciun a scos în evidenţă două importante schimbări care au avut loc în aceşti doi ani. In primul rînd, volumul producţiei industriei moderne faţă de volumul întregii producţii industriale şi agricole a sporit de la 26,7 la sută în anul 1952 pînă la 33 la sută în anul 1954 ; în al doilea rînd, volumul producţiei întreprinderilor industriale de stat, cooperatiste şi a întreprinderilor industriale mixte de stat şi particulare a constituit 75,1 la sută din volumul global al producţiei industriale a ţării în anul 1954, faţă de 61 la sută din anul 1952.

In încheiere, Li Fu-ciun a spus: „Pe noi ne conduce Partidul Comunist Chinez şi preşedintele Mao Ţze-dun. Politica externă şi internă a ţării noastre este justă. Este clar că noi putem obţine succes deplin ; este clar că putem îndeplini şi depăşi cu succes primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a ţării".

Scurte ştiri

● La 7 iulie V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe E. A. Vuori, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Finlandei în U.R.S.S., în legătură cu apropiata prezentare de către acesta a scrisorilor de acreditare preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

● Potrivit relatărilor ziarelor pariziene, la şedinţa din 6 iulie a Consiliului de Miniştri al Franţei, la propunerea ministrului Afacerilor Interne, Bourges-Maundoury, s-a luat hotărîrea de a interzice demonstraţia tradiţională a oamenilor muncii din Paris în cinstea Zilei căderii Bastiliei — sărbătoare naţională franceză.

● La 7 iulie a sosit la R[illegible] într-o vizită oficială Jawaharlal Nehru, primul ministru şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii India. Pe aerodrom Nehru a fost întîmpinat de preşedintele Consiliului de Miniştri al Italiei, Antonio Segni. Nehru şi Segni au rostit cuvîntări de salut.

● In şedinţa din 6 iulie a sesiunii Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, Li Sian-nian, vicepremier al Consiliului de Stat şi ministru al Finanţelor, a prezentat raportul cu privire la executarea bugetului pe 1954 şi cu privire la bugetul pe 1955.

● Participanţii la sesiunea Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. consacrată folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, vizitează în prezent institutele şi laboratoarele ştiinţifice, care desfăşoară lucrări în acest domeniu. El au vizitat centrala atomo-electrică a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. Participanţii la sesiune au vizitat de asemenea Institutul pentru problemele nucleare al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. Oamenii de ştiinţă au urmărit cu interes funcţionarea celui mai mare sincrociclotron din lume.

● După cum anunţă ziarele, la 6 iulie, au avut loc pe insula Brioni tratative între Nehru şi Tito. Solemnitatea semnării documentului comun iugoslavo-indian cu privire la rezultatele acestor tratative a avut loc la 6 iulie ora 20,15. Textul noii declaraţii iugoslavo-indiene va fi dat publicităţii concomitent la Belgrad şi Delhi la 8 iulie.

● După cum relatează agenţia Reuter, la 7 iulie un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe din Anglia a declarat că la 15 iulie va avea loc la Paris o conferinţă a miniştrilor Afacerilor Externe ale celor trei mari puteri occidentale la care va fi coordonată politica puterilor occidentale în vederea conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri. Conferinţa de la Paris va dura o zi.

Reprezentanţii poporului romîn în Consiliul Mondial al păcii

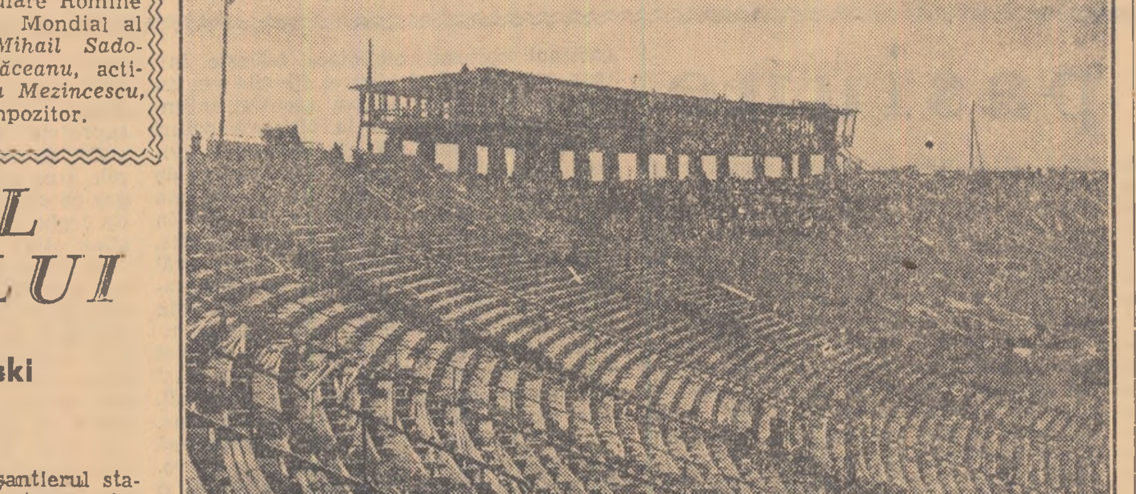
HELSINKI 7 (Agerpres). — La Helsinki a fost dată publicităţii lista membrilor Consiliului Mondial al Păcii, a cărui componenţă a fost aprobată de Adunarea delegaţiilor naţionale care a avut loc după încheierea Adunării Mondiale a Păcii.

Consiliul Mondial al Păcii este alcătuit din reprezentanţii a 70 de ţări participante la Adunarea Mondială a Păcii, persoane aparţinînd diverselor categorii sociale, curente politice şi credinţe religioase.

Din partea Republicii Populare Romîne au fost aleşi în Consiliul Mondial al Păcii următorii membri: *Mihail Sadoveanu*, scriitor, *Lothar Rădăceanu*, activist pe tărîm politic, *Florica Mezincescu*, profesor şi *Matei Socor*, compozitor.

STADIONUL FESTIVALULUI

Jerzy Ciszewski
arhitect

Dragi prieteni, vreau să vă vorbesc despre Stadionul Festivalului de la Varşovia, să vă povestesc cum a început construirea lui şi cum ne pregătim să vă primim pe acest stadion.

Desigur că aţi văzut multe stadioane imense şi poate aţi fost chiar unul dintre miile de spectatori din tribunele unui asemenea stadion gigantic. De aceea nu intenţionez cîtuşi de puţin să scot în relief imensitatea stadionului nostru de la Varşovia, care va avea în total 70.000 locuri în tribune.

Capitala ţării noastre, distrusă cu atîta sălbăticie de hitlerişti, renaşte din propria-i cenuşă. Mulţi vă veţi convinge personal de acest lucru. A reconstrui oraşul nostru drag, a-i reda viaţa, este pentru noi, varşovienii, o chestiune care ne interesează mai presus de orice. Cînd s-a hotărît ca în capitala noastră să fie primit tineretul lumii întregi s-a pus în mod imperios problema construirii unui nou teren sportiv, deoarece stadionul nostru cel mai mare, Stadionul Armatei Polone, nu poate cuprinde decît 45.000 de spectatori.

...Vom construi pentru Festival un mare stadion, cu instalaţii conform tehnicii moderne — un stadion demn de capitala noastră eroică.

Am ales rapid terenul. Alegerea noastră era plină de îndrăzneală ; pe locul fixat se depozitau toate dărîmăturile din Varşovia.

În luna iulie, anul trecut, au intrat în funcţiune mari lopeţi mecanice ca să curete oraşul de rămăşiţele imobilelor incendiate în timpul războiului ; camioane mari transportau pămîntul şi dărîmăturile pe terenul unde este acum şantierul stadionului. Pe acele locuri se puteau vedea forfotind mii de oameni. Era o muncă titanică ce nu înceta nici zi, nici noapte. În felul acesta a fost degajat şi transportat un miliard de metri cubi de dărîmături.

Foarte aproape de şantier, la biroul de studiu, arhitecţii schiţau primele planuri. Tinerii tehnicieni, îndrumaţi de Jerzy Hryniewiecki, inginer-arhitect, profesor la Institutul politehnic din Varşovia, trasau pe schemă ceea ce cu cîteva ore mai tîrziu executau pe şantier brigăzile de muncitori.

Încă de la început se iviră primele greutăţi. E şi firesc ca în cazul unei lucrări de asemenea proporţii să nu meargă totul strună. Dar piedicile au fost învinse.

Iată, de pildă, ce s-a întîmplat între altele : diferitele dărîmături intrau în pămînt în mod neegal, fapt ce cauza serioase denivelări de teren. Lucrul acesta nu trebuie să ne mire, deoarece solul era nesedimentat, fiind format din vechi depozite de dărîmături care atingeau o înălţime de 23 m. Nu exista siguranţa că prin împrăştierea acestor depozite enorme de moloz şi prin nivelarea lor cu compresoare rulante se va putea evita o nouă degradare a terenului. Această problemă spinoasă s-a rezolvat prin hotărîrea luată în mod operativ de a se depune alternativ straturi de nisip, cuarţ, moloz, pămînt.

Zidurile se înălţau văzînd cu ochii. Trei tunele lungi, deja betonate, duc spre tribune şi spre terenul stadionului. Dar iată că se ivea o altă greutate : iarna cea lungă, cu frigul ei tăios.

Zilele deveneau tot mai scurte. Motoarele escavatoarelor şi ale celorlalte maşini porneau mai greu. Toate acestea n-au putut însă stăvili elanul constructorilor stadionului.

A venit, în sfîrşit, primăvara, dar parcă într-adins, mai capricioasă ca de obicei. Fiecare zi cu vreme rea, nu putea reprezenta totuşi o piedică pentru harnicile echipe de constructori care îşi luaseră angajamente curajoase în cinstea Festivalului.

Aici este o activitate febrilă. În jurul stadionului este un dute-vino continuu. Se plantează arbori şi arbuşti, se pregătesc alei şi se amenajează cu grijă terenul. Lucrează brigăzi de voluntari formate din studenţi, elevi, funcţionari şi muncitori din fabricile Varşoviei. Pentru întreaga Varşovie a devenit o sarcină de onoare respectarea termenului fixat pentru terminarea lucrărilor de construire a stadionului. Vă puteţi închipui ce muncă uriaşă ne stă în faţă : trebuie plantaţi 40.000 de arbori, 100.000 de arbuşti şi trebuie amenajat cu grijă un teren imens. Mii de trandafiri urcători vor înfrumuseţa tribunele. Iată acum unele amănunte cu privire la stadion : tribunele vor avea o înălţime de 20 m. şi vor fi grupate în 42 de blocuri unite prin scări speciale. Fiecare spectator îşi va găsi cu uşurinţă locul său numerotat. Băncile vor fi făcute din piese prefabricate de beton şi vor fi acoperite cu un material special. Din orice loc al stadionului, spectatorul va putea vedea perfect. În partea superioară a tribunelor va fi instalată o tabelă electrică de informaţii. De jur împrejurul terenului sportiv, vor fi instalate megafoane de mărime potrivită ca să nu incomodeze pe spectatori. Spre a evita orice perturbaţie pe terenul sportiv, se va săpa un pasaj special, sub nivelul terenului, pasaj destinat juriului şi personalului tehnic.

Pavilionul sportivilor — unde vor fi instalate vestiarele pentru concurenţi, cabinetul medical, duşurile, bazinele de înot, sălile de antrenament şi cele de odihnă — va fi construit în spatele tribunelor. Participanţii la competiţii vor intra pe teren printr-un tunel special care va trece pe sub tribune. Printr-un alt tunel asemănător se va putea ajunge la loja oficială şi la cele 3 tribune centrale unde va fi instalat pavilionul presei. Un al treilea tunel (cel mai mare) va fi folosit pentru intrarea sportivilor la diferite defilări ; cicliştii şi motocicliştii îl vor utiliza de asemenea.

Tehnicienii însărcinaţi cu întocmirea planurilor stadionului, au dat o atenţie deosebită locurilor destinate presei, radio-ului, cinematografului, care vor asigura informarea în lumea întreagă. Ziariştii vor putea lucra în săli speciale de unde vor avea posibilitatea să transmită informaţiile fără cea mai mică întîrziere.

Reflectoare enorme, cu lumini multicolore vor lumina mănunchiurile de drapele din vîrful tribunelor.

În timpul orelor petrecute pe stadion, vă veţi da seama de munca uriaşă de care a fost nevoie pentru realizarea lui — realizare care a fost posibilă datorită participării la construcţia stadionului a mii de tineri entuziaşti din Varşovia, din Polonia populară.

Să ne vedem curînd pe Stadionul Festivalului.

CULTURĂ FIZICĂ şi sport

Ieri: 3 jocuri internaţionale de fotbal

Ieri s-au desfăşurat în ţară 3 interesante jocuri internaţionale de fotbal care au atras în tribunele stadioanelor din Oraşul Stalin, Arad şi Cluj zeci de mii de amatori de sport.

La Cluj

În faţa a peste 15.000 spectatori echipa selecţionată a asociaţiei Ştiinţa a primit vizita echipei poloneze Stal Sosnowiec reuşind să obţină o nouă victorie internaţională de valoare. Studenţii au cîştigat cu 5—3 (3—2) după un joc spectaculos în care au avut mai mult iniţiativa. Cel mai eficace atacant al echipei Ştiinţa a fost Ciosescu care a înscris 3 puncte. Celelalte două goluri au fost realizate de Avram şi Moldoveanu. Pentru oaspeţi au marcat Maiewski, Krenzel şi Uzlowski.

La Arad

Cu tot timpul ploios, pe stadionul „30 Decembrie" din Arad peste 14.000 de spectatori au asistat la întîlnirea dintre echipa suedeză Hammarbi şi echipa locală Flamura Roşie. Întîlnirea s-a desfăşurat la un înalt nivel tehnic, ambele echipe avînd perioade egale de dominare. La sfîrşitul celor 90 de minute de joc tabela de marcaj a indicat : 0—0.

La Oraşul Stalin

Pe un timp frumos, aproape 10.000 de spectatori au fost prezenţi în tribunele stadionului „Tractorul" pentru a urmări jocul echipei locale Dinamo cu valoroasa formaţie din R. P. Bulgaria, Spartak Stalino. Fotbaliştii de la Dinamo — Oraşul Stalin au dominat mai mult şi pînă în minutul 80 conduceau cu 2—0. În continuare echipa bulgară a jucat excelent reuşind să egaleze, astfel că meciul s-a încheiat cu scorul de 2—2. Pentru localnici au înscris Boitoş şi Scorţan, iar pentru oaspeţi Ianev şi Chircev.

La Varşovia — Intîlnirile sportive internaţionale prieteneşti ale tineretului

Cu mult interes sînt aşteptate de tinerii din întreaga lume marile competiţii ce se vor desfăşura în cadrul celei de a doua ediţii a întîlnirilor sportive internaţionale prieteneşti ale tineretului, organizate cu prilejul Festivalului de la Varşovia. Prin bogăţia programului, prin marele număr de participanţi, această competiţie va fi pe drept cuvînt, cel mai mare eveniment sportiv internaţional al anului 1955. Cea de a doua ediţie a întîlnirilor sportive internaţionale prieteneşti ale tineretului cuprinde 23 de discipline sportive pentru băieţi şi 13 pentru fete. Cei mai buni sportivi din lumea întreagă vor avea posibilitatea să-şi măsoare forţele în aceste întîlniri.

Numeroase federaţii internaţionale de sport, ca cele de ciclism, box, canotaj academic, lupte, volei, canotaj, tir cu arcul, fotbal, tenis de masă, acordă sprijinul lor oficial marilor competiţii ce vor avea loc la Varşovia. Asociaţiile naţionale sportive din Danemarca, Anglia, India, Belgia, Norvegia, Suedia, Egipt, Finlanda, Luxemburg şi din alte ţări au acceptat de asemenea invitaţiile făcute de Federaţiile sportive poloneze.

Noile caracteristici ale regulamentului întîlnirilor sportive internaţionale ale tineretului dau posibilitatea ridicării nivelului tehnic al competiţiilor şi în acelaşi timp vor asigura o mai mare participare a tinerilor. Clasificarea concurenţilor se va face de data aceasta pe baza valorilor individuale sau pe echipe şi nu pe baza reprezentativelor naţionale.

Toate echipele ce vor participa la competiţii vor avea două formaţii : una pentru echipe naţionale şi alta pentru echipe de club. Echipele naţionale se vor întrece în concursuri separate.

Interesul pe care l-au stîrnit aceste întîlniri în rîndul sportivilor din lumea întreagă dă posibilitatea să se prevadă performanţe valoroase şi stabilirea unui număr de recorduri mai mare decît cel stabilit la întîlnirea precedentă. La Bucureşti în 1953 au fost stabilite 5 noi recorduri mondiale şi 61 de noi recorduri naţionale.

În afara marilor competiţii organizate în timpul Festivalului de la Varşovia vor avea loc şi competiţii de mase organizate de Comitetul internaţional de pregătire pentru tinerii care practică sportul de plăcere. Aceste competiţii sînt deschise tuturor participanţilor la Festival şi se vor desfăşura la fotbal, volei, baschet, cros şi tenis de masă. Ele vor fi dotate cu trofeele sportive ale Festivalului.

La marile întreceri sportive din timpul Festivalului de la Varşovia vor lua parte şi sportivi din ţara noastră. Lotul tineretului romîn va fi alcătuit din peste 200 de sportivi.

Tinerii sportivi romîni vor participa la 19 ramuri de sport la băieţi printre care atletism, gimnastică, nataţie, box, lupte clasice, lupte libere, ciclism, fotbal, baschet, volei şi altele, iar fetele vor participa la 8 discipline printre care atletism gimnastică, nataţie, canotaj, handbal şi volei.

O dispută la un înalt nivel

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite :

După cum se ştie, meciul de şah dintre echipele U. R. S. S. şi S.U.A. încheiat la 6 iulie la Moscova a fost cîştigat de şahiştii sovietici cu rezultatul de 25—7. În prima şi a treia rundă sportivii sovietici au terminat învingători cu scorul de $5^1/_2$—$2^1/_2$, iar în rundele a doua şi a patra cu 7—1. Din cele 32 partide disputate, şahiştii sovietici au cîştigat 20, pierzînd numai 2, iar 10 au fost remize.

În ciuda rezultatului, victoria echipei U.R.S.S. a fost obţinută în urma unei lupte foarte disputate. Numeroase partide au contribuit la îmbogăţirea artei şahiste cu noi idei creatoare. Trebuie remarcate partida a treia dintre Smislov şi Bisguier, partida a doua combinativă dintre Bronştein şi Evans, ca şi finalul realizat de Reshevski în prima partidă cu Botvinik.

Caracteristica principală a meciului a fost înainte de toate faptul că s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

După ce ceasurile de control au fost oprite, a luat cuvîntul arbitrul principal al întîlnirii, fostul campion mondial Max Euwe (Olanda).

Echipa americană — a spus el — a venit la Moscova fără speranţe prea mari, dar înfrîngerea a fost mai categorică decît s-a aşteptat. Conducătorul delegaţiei sportivilor americani a spus că el cunoştea forţa de joc a şahiştilor sovietici, dar că nu îi credea chiar atît de superiori. Marea însemnătate a acestui meci — după părerea mea — este că din punct de vedere sportiv întîlnirea s-a ridicat la un nivel înalt, contribuind totodată la apropierea dintre şahiştii sovietici şi cei americani.

Sper a încheiat Max Euwe — că şi în viitor vor fi organizate asemenea meciuri în Europa ca şi în Uniunea Sovietică, unde am fost primiţi cu atîta prietenie.

La tir: performanţe valoroase

Joi a continuat la poligonul Tunari întîlnirea internaţională de tir dintre echipele reprezentative ale R.P.R. şi R.P. Ungare. Cu toate că timpul nu a oferit cele mai bune condiţii de vizibilitate, s-au înregistrat performanţe valoroase, dintre care desprindem noul record al ţării realizat de echipa noastră la proba combinată de armă liberă (meci englez) cu 2388 puncte. Această performanţă este superioară recordului mondial stabilit anul trecut la campionatele mondiale de la Caracas (Venezuela) de către echipa S.U.A. cu 2373 puncte. Individual, proba a fost cîştigată de Constantin Antonescu cu 598 puncte. Tot atît au realizat H. Herşcovici şi M. Toader clasaţi pe locurile următoare. Echipa R.P. Ungare a marcat 2362 puncte.

O victorie remarcabilă a repurtat Zoltan Deak la proba de pistol viteză pe care a cîştigat-o cu 577 puncte (60 siluete lovite). În urma lui Deak s-au clasat în ordine : Gyongorü R. P. Ungară) — 572 puncte, Kun Szilard (R.P. Ungară) — 571 puncte, Gh. Lichiardopol (R.P.R.) — 570 puncte. Pe echipe a ieşit victorioasă reprezentativa ţării noastre — 2269 puncte (240 siluete lovite). Echipa R.P. Ungare din care a făcut parte şi campionul olimpic Karoly Takacs a realizat 2240 puncte cu 235 siluete.

Proba de talere a revenit pe echipe reprezentativei R.P. Ungare — 930 puncte faţă de 906 puncte realizate de echipa noastră. După două manşe, în clasamentul individual conduce Kulynagy (R.P. Ungară — 190 puncte, urmat de Vary Jozef (R.P. Ungară) — 190 puncte şi I. Gheorghiu (R.P.R.) — 188 puncte. Pentru stabilirea învingătorului la această probă astăzi se va desfăşura cea de a treia manşă.

După două zile de concurs echipa R.P.R. conduce cu 6—1.

În programul zilei de astăzi figurează şi proba de pistol precizie.

In cîteva rînduri

● Pe stadionul Tineretului s-a desfăşurat joi întîlnirea internaţională de handbal dintre echipele selecţionate feminine ale oraşelor Bucureşti şi Budapesta. Jocul s-a încheiat cu scorul de 5-2 (3-1) în favoarea handbalistelor maghiare.

● Echipa de haltere a S.U.A. care a întreprins recent un turneu în U.R.S.S. s-a reîntors la New York.. Intr-o declaraţie făcută ziariştilor la sosire, conducătorul echipei americane, Clarence Johnsson şi-a exprimat satisfacţia în legătură cu primirea care le-a fost făcută în U.R.S.S. „Noi ne-am petrecut minunat timpul în Rusia Peste tot am fost primiţi cu multă cinste".

● Pe stadionul Dinamo din Moscova în faţa a peste 70.000 spectatori a avut loc întîlnirea de fotbal între cunoscuta echipă profesionistă F. C. Milano, campioana Italiei pe anul 1955 şi echipa „Dinamo" Moscova. Intîlnirea a luat sfîrşit cu scorul de 4-2 (2-1) în favoarea echipei F. C. Milano.

La 11 iulie F. C. Milano va juca cu „Spartak" Moscova.

Spectacolele de azi

TEATRE : Ansamblul de Estradă (sala din Calea Victoriei nr 174): Cer cuvîntul; **Grădina Boema :** Visele se împlinesc; **Circul de Stat:** Primăvara la circ.

CINEMATOGRAFE : **Patria, Bucureşti, Grădina Progresul: Libertăţii:** Inamicul public nr. 1; **I. C. Frimu, Republica, Al. Sahia:** O sărutare furată ; **Magheru:** Boul din Kulm; **Infrăţirea între popoare:** Fiul pădurarului; **Filimon Sîrbu, Elena Pavel, 8 Martie, N. Bălcescu :** Dubla Lotte ; **Maxim Gorki, Vasile Roaită :** Misterele din Mato-Grosso ; **Timpuri Noi :** Actualitatea în imagini, Noutăţile zilei, Săgeata zboară în ţara basmelor, Ştiinţa şi tehnica nd. 57/1954, Pionieria nr. 3/1955, Sportul sovietic nr. 4/1955; **1 Mai:** Vînătorul de mare; **Lumina, Flacăra:** Moştenire însîngerată; **Victoria:** Oraşul neînfrînt; **Tineretului:** Mica şi m rea fericire; **Gh. Doja, Gh. Coşbuc:** Astă-seară se va termina totul; **Al. Popov:** Comoara; **Cultural:** Aventurile vasului Bogatîr; **Unirea:** Balada Siberiei ; **C. David:** Ivan cel Groaznic; **T. Vladimirescu :** Neamul Jurbinilor; **Arta:** Un caz în taiga; **Munca:** Libelula, Pe drumul libertăţii; **Mioriţa:** Fridolin ; **Moşilor:** Mandy; **23 August:** Cei trei muşchetari; **Donca Simo:** Conştiinţa; **Ilie Pintilie:** Marea aventură; **Popular:** Un om teribil; **M. Eminescu:** Eu şi bunicul; **Volga:** Prinţesa trufaşă; **8 Mai:** Căderea Berlinului (ambele serii); **Rahova:** Imblînzitoarea de tigri; **Olga Bancic:** Intr-un port îndepărtat; **Aurel Vlaicu:** Hamlet; **Boleslaw Bierut:** A fost odată un împărat.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52